

မုဒုံသုဇာန်၊ လောကဗျူဟာမိမိမိမိ

မုဒုံသုဇာန်၊ လောကဗျူဟာမိမိမိမိ

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင် မိတ်ဆက်

ရှင်ဉာဏ
ဓမ္မဝိဟာရီ

၁၃၆၄ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း(၁၀)ရက်
၁၂-၁-၂၀၀၃

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင် မိတ်ဆက်

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

ရွှေမြန်မာမဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၁)ကို ဆရာဦးကျော်မြင့် ပို့ပေးလို့
၇-၁-၀၃ရက်နေ့က ဖတ်ရပါတယ်။ အဲသည်မှာ စာမူကြိုစကားလည်း
တွေ့ရတယ်။ သည်က တင်ပြချင်တာကို ဖော်ပြနိုင်တန်ရာတယ်လို့
သည်စာကို ပို့လိုက်တာပါ။

ကြိုပြောထားချင်ပါတယ်။

သည်စာကို ရေးသားသူဟာ စာရေးဆရာ မဟုတ်ပါဘူး-
လို့ပဲ။ လူတွေကို အရေးတကြီး ပြောစရာရှိနေလျက်နဲ့ မပြောဘဲ၊ နှုတ်
ပိတ်ရေငုံလို နေတာဟာ စာရိတ္တပျက်မှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်ရသလို
ခံစားရပါတယ်။ ဒါကို မခံစားနိုင်လို့ သည်စာကို မွေးထုတ်တင်ပြလိုက်
တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကလေးကို ရွှေမြန်မာပရိသတ်နဲ့ ကမ္ဘာ့လူသား အားလုံးထံ
လက်ဆောင်မွန်အဖြစ် ရွှေမြန်မာမဂ္ဂဇင်းက ဝန်ဆောင် သယ်ပို့ပေးနိုင်
လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။

တင်ပြလိုတဲ့ အကြောင်းအရာက-
ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်-ပါ။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅

ဒါများ၊ တထူးတဆန်းလုပ်လို့-လို့ အောက်မေ့ခံရနိုင်ပါတယ်။
ဗုဒ္ဓဝါဒီ အမည်ခံထားကြတဲ့ မြန်မာပြည်တွင်းက မြန်မာတွေနဲ့ ပြည်ပ
ရောက် မြန်မာတွေ၊ ဗုဒ္ဓဘုရား မြင်ပြသွားတဲ့ လောကအမြင်အတိုင်း
မြင်ကြဖို့ဖြစ်လို့ အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးတော့လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်သူတွေလည်း ဗုဒ္ဓမြင်ပြသွား
တဲ့ လောကအမြင်ကို မြင်ခွင့်ရပြီး၊ လူသားငြိမ်းချမ်းခြင်းကို သယ်ပိုးခွင့်
ရမှာဖြစ်လို့လည်း သည်အကြောင်းအရာဟာ အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်း
အရာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင် တင်ပြချက်တွေဟာ တလှေကြီး
ရှိပြီးသား မဟုတ်လား-လို့လည်း ထင်ကောင်း ထင်ကြပါမယ်။ ရှိပြီးတဲ့
တင်ပြချက်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင် ဆိုတာထက် ဘာသာ
ရေးတင်ပြချက်တွေပဲ ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကအမြင်နဲ့

ဘာသာရေး၊

သည်တင်ပြချက်နှစ်ခုဟာ ဘယ်လိုခြားနားချက်ရှိသလဲ?

သည်မေးခွန်းကို ဖြေရပါမယ်။

လောကအမြင်တင်ပြချက်-က လူ့လွတ်မြောက်မှု၊ လူ့ငြိမ်းချမ်းမှု
ဆိုင်ရာ လူ့ထွက်ပေါက်ဖြစ်တဲ့ လူ့ထွက်ရပ်လမ်း တင်ပြချက် ဖြစ်တယ်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆

ဘာသာရေးတင်ပြချက်-ကတော့ အခု-လူအဖြစ်မှာ လွတ်မြောက်လမ်း မရှိဘူး၊ အခုလို မလိုလားအပ်တဲ့ အဖြစ်မျိုးများ၊ သေပြီး နောင်ဘဝမှာ မဖြစ်ရအောင် ဘယ်လို နေရထိုင်ရ လုပ်ရကိုင်ရမယ် ညွှန်ပြခြင်းများကို တင်ပြချက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ ဘာသာရေး တင်ပြချက်များကို လွတ်လွတ် ရှောင်ခဲ့ပါတယ်။

သည်အကြောင်း ပေါ်လွင်တာက...

ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ ဘာသာရေးရဲ့ မရှိမဖြစ်တဲ့ လက်နက်ကြီးနဲ့ တူတဲ့...

နောင်ဘဝနဲ့စပ်တဲ့ မေးခွန်းအားလုံးကို ငြင်းဆန်ခဲ့ချက်တွေပါပဲ။

ဘာသာရေးဟာ...

နောင်ဘဝ ကောင်းကောင်း-ဖြစ်ရေး၊ ဆိုးဆိုး-မဖြစ်ရေးနဲ့ ကောင်းကောင်း၊ဆိုးဆိုး နှစ်မျိုးလုံး မဖြစ်ရေး၊ သည်အရေး တခုခုကိုပဲ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

နောက်စကားတမျိုး ပြောမယ်ဆိုလျင်...

ဘာသာရေးဟာ လူသားတွေကို မသိရာဆီအရောက် မောင်းထုတ်သွားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ လူမသိတာအတွက် လူတွေကို အလုပ်လုပ်ခိုင်းလို့ပါပဲ။ ဒါတွေဟာ ဘာသာရေးရဲ့ ဝိသေသလက္ခဏာတွေ ဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်း သိကြပါတယ်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇

ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ နောင်ဘဝဖြစ် အယူနဲ့ မဖြစ် အယူ၊ သည်နှစ်မျိုးလုံးကို မိစ္ဆာအယူတွေလို့ အထင်အရှား မိန့်ဆိုခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ချွတ်ယွင်းလွဲမှားတဲ့ အယူအမြင်တွေ-လို့ ဆိုလိုတာပါ။ ဒါတွေကို မယူကြဘို့လည်း မိန့်ကြားခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့် မယူရကြောင်းလည်း အကြောင်းပေါင်း များစွာပြပြီး တားမြစ်ခဲ့သူပါ။ ပြခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေက...

န ဓမ္မသံဟိတ = တရားနဲ့ မစပ်မဆိုင်လို့၊

န အတ္တသံဟိတ = အကျိုးဖြစ်မှုနဲ့ မစပ်မဆိုင်လို့၊

န အာဒိဗြဟ္မစရိယက=မြင့်မြတ်တဲ့အကျင့်ရဲ့ အစမျှ မဟုတ်လို့၊

န ဝိရာဂ = အစွဲတဏှာကင်းဖို့ မဟုတ်လို့၊

န ဥပသမ = ငြိမ်းအေးဖို့ မဟုတ်လို့၊

န အဘိည = အသိထူးဖြစ်ဖို့ မဟုတ်လို့၊

န သမ္မောဓ = ထိုးထွင်းသိဖို့ မဟုတ်လို့၊

န နိဗ္ဗာန = နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ မဟုတ်လို့။

ဒိဋ္ဌိဂဟန = အယူမှားတောနက်ကြီး ဖြစ်လို့၊

ဒိဋ္ဌိကန္တာရ = အယူမှားကန္တာရကြီး ဖြစ်လို့၊

သည်လိုတွေပဲ။

(ဒီဃနိကာယ် ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၊ ဘိက္ခုဝဂ်၊ စူဠမာလုကျပုတ္တသုတ်၊ ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ် အဂ္ဂိဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်တွေနဲ့ အဗျာကထနသံယုတ် မြန်မာပြန်တွေမှာ ကြည့်ပါ။ တည်းပြတ်သူ)

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၈

သည်အကြောင်းပြချက်တွေ ကြည့်လျင် ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ သည် အယူတွေနဲ့စပ်ပြီး မယူခါမျှနဲ့၊ မယူစေကာမျှ မဟုတ်ဘဲ၊ ခါးခါးသီးသီး ပစ်ပစ်ခါခါ ငြင်းခွဲတာကို သိခွင့်ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ ဘာသာရေးတင်ပြချက်များကို ရှောင်ရှားခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကတော့ ဗုဒ္ဓဘုရားကို ရှိခိုးပြီး၊ ဗုဒ္ဓဘုရားအဆုံးအမ တရားဓမ္မကို ဆည်းကပ်တယ်ဆိုခါ ‘ဗုဒ္ဓ ဘုရား ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆိုကျောခိုင်းခဲ့တဲ့ မိစ္ဆာအယူတွေမှာပဲ ပျော် ပျော်ပါးပါး ယူမြင်၊ မှီဝဲ၊ သုံးစွဲနေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း မိရိုး ဖလာဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်က မြင့်တက်မလာနိုင်ကြတာ သူတို့ ခံကြရပါ တယ်။

သူတို့အမြင်မှာ ဗုဒ္ဓဘုရား လမ်းညွှန်နှစ်ခုကို ပြုခဲ့တယ်။
တခုက လွတ်မြောက်ရေး၊
နောက်တခုက အပါယ်မကျရေးနဲ့ လူနတ်ဗြဟ္မာဖြစ်ရေးတို့ပါပဲ။
လောကုတ္တရာရေးနဲ့ လောကီရေးလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ညွှန်ချက်နှစ်ခုထဲက တစ်ခုကို လိုက်နာနေသူတွေလို့ မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေက မြင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဘာသာရေးခလေး ထုံးတမ်းနဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားဆိုတာတွေဟာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးလို ကျယ်ပြောပြီး၊ သူတို့ဟာ မိရိုးဖလာရဲ့ ချည်နှောင်တုပ်ဖွဲ့တာထဲမှာ မေ့မှူး နေကြပါတယ်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၉

အဲသည်အခါမှာ နောင်ဘဝ-ကလည်း ဘာသာရေးရဲ့ သွေးကြောကြီးအဖြစ် မရှိမဖြစ်အောင် ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ သဘာဝ၊ အာဂမ ယုတ္တိတွေ သာဓကတွေ ကုန်ကုန်စုံစုံနဲ့ သည်နေ့ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင် လမ်းညွှန်ချက်ဟာ ဘာသာရေးတင်ပြချက်တွေပဲ ဖြစ်နေရပါတော့တယ်။

သည်လိုဖြစ်ရတာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာလောကမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်တင်ပြချက် အပျောက်ဆုံးခံရလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်တင်ပြချက်-ဆိုတာတိုင်း ဘာသာရေးမလေ့ထုံးတမ်းနဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားတွေ ဖြစ်နေတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သည်အဖြစ်ဟာ အထင်အရှား ဖြစ်ပါတယ်။ သည်နေ့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်တင်ပြချက် ဆိုတာတိုင်းကို လေ့လာကြည့်နိုင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်တင်ပြချက်ဟာ တလေ့ကြီး မရှိရုံမျှမက၊ တစိုးတစိမျှ ရှာမရအောင် ရှိတာကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောင်ဘဝ-ဖြစ်ရေး ဦးတည်ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်သမျှနဲ့ နောင်ဘဝ-မဖြစ်ရေး ဦးတည်ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်သမျှများဖြစ်ကြတဲ့ ကောင်းကောင်း၊ ဆိုးဆိုး ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးလှုပ်ရှားမှု အကျင့်အကြံမှန်သမျှတွေဟာ ‘ဘာသာရေးအလုပ်တွေ’ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရားက ဒါတွေကို သီလဗ္ဗတပရာမာသ-တွေအဖြစ် ညွှန်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဖြစ်ရေး၊မဖြစ်ရေး အမြင်ဟာ သဿတနဲ့ ဥစ္ဆေဒအမြင်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၀

ဖြစ်လို့ မှားယွင်းတဲ့သုံးသပ်ချက်(=ပရာမာသ) ဖြစ်ပါတယ်။ သီလဗ္ဗတက သီလနဲ့ ဝတ-ဆိုတဲ့ ကိုယ်,နှုတ်,နှလုံးတို့ရဲ့ အလေ့အထ=သီလနဲ့ အကျင့် အကြံ=ဝတ ဖြစ်လို့ပါပဲ။ မိစ္ဆာအမြင်နဲ့ အကျင့်ကောင်း ကျင့်တာဟာ ဘာသာရေး ထုံးတမ်းစလေ့တွေ လိုက်နာနေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သည်လိုလိုက်နာတာနဲ့ လောကကို မြင်တာဟာ ‘ပြဒါးတလမ်း သံတလမ်း’ ဆိုတာလိုပါပဲ။ ဘာသာရေးထုံးတမ်း လိုက်နာလို့ လောက အမြင် မရနိုင်ပါဘူး။ သည်လိုနဲ့ ရတယ်ဆိုလျင်လည်း လောကမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားပွင့်ဖို့ မလိုအောင် ဖြစ်မှာပါပဲ။

ဗုဒ္ဓဘုရား လောကထဲမှာ ပွင့်ပေါ်တာဟာ လောကသား ဘယ် သူတစ်ယောက်မျှ မသိမမြင်သေးတဲ့ လောကအမြင်ကို သိမြင်သွားခဲ့လို့ ဖြစ်တယ်။ သည်လို သိမြင်တာကြောင့် လောကဖြစ်ကြောင်းကို မသာ ယာတော့ဘဲ လောကက လွတ်မြောက်သူနဲ့ လောကလွတ်မြောက်ရေး အတွက် လမ်းစဉ်ကို ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့သူရဲ့ အဖြစ်ဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့အဖြစ် ပါပဲ။

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားနောက်က လိုက်နေကြသူ ဗုဒ္ဓဝါဒီတွေဟာ ဘာသာရေး စလေ့ထုံးတမ်းတွေထဲ လိုက်နေရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓ ဘုရား မြင်ပြသွားတဲ့ လောကအမြင်ကို မြင်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရား မြင်ပြသွားတဲ့ လောကအမြင်ကို မမြင်သူဟာ ဗုဒ္ဓ ဘုရားနောက်က လိုက်တယ်ဆိုပြီး၊ ဘုရားပုထိုးကို မျှော်ကိုးပြီး ရှိခိုး

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၁

ပူဇော်မှုတွေ၊ ဒါန၊ သီလ-ပေးကမ်း၊ ဆောက်တည်မှုတွေနဲ့ ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင် ယောဂလုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ ဘာသာရေးအလုပ်တွေ ဘယ်လောက် ပဲလုပ်ပေမဲ့ ဗုဒ္ဓဝါဒီ မဖြစ်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓဝါဒီ-ဟာ ဗုဒ္ဓမြင်ပြသွားတဲ့ လောကအမြင်ကိုမြင်သူရဲ့ နာမည် ဖြစ်လို့ပါပဲ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်ဟာ မြင်သူကို လောကက လွတ်မြောက်မှုပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်အရောက် ပို့ဆောင်တဲ့အမြင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီဟာ လောကက လွတ်မြောက်ပြီးခြင်း ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ဓာတ် နိရောဓသစ္စာကို သဉ္ဇပါဒိသေသနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်၊ အနုပါဒိသေသအရောက် ဖြစ်ဖြစ် မျက်မှောက်ပြုပြီးသူရဲ့ အမည် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီ အမည်ခံလိုသူနဲ့ လွတ်မြောက်မှုနိရောဓကို မျက်မှောက်ပြုပြီး လောကငြိမ်းချမ်းမှု တည်ဆောက်လိုသူဟာ ဗုဒ္ဓမြင်ပြသွားတဲ့ လောကအမြင်ကို မလွဲမသွေမြင်သူ ဖြစ်ရပါမယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်ဟာ ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့အတွက်နဲ့ နိရောဓသစ္စာ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုတည်ဆောက်လိုသူတို့အတွက် အရေးအကြီးဆုံးအရာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ အမြင်မှာ လောကဟာ လူနဲ့ လူဝန်းကျင်တွေရဲ့ နာမည် မဟုတ်ပါဘူး။ လူမဟုတ်တာတွေရဲ့ နာမည်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာမျှမဟုတ်တာတွေရဲ့ နာမည်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သည်ပြော

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၂

စကားအရ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်ဟာ လောကမှာ ဘယ်သူမျှ အသိမြင်မခံရသေးတဲ့ နက်နဲရိပ် နက်နဲယောင်အပြည့်ရှိတဲ့ အရာဖြစ်တာ သိမြင်စရာ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကဟာ လူတွေရဲ့အမည်ဆိုတာကို လူအများ သိကြပြီး ဖြစ်ပါ တယ်။ လူတွေနဲ့ လူတွေရဲ့ဝန်းကျင်ဖြစ်တဲ့ ရေမြေတောတောင် သစ်ပင် တိရစ္ဆာန်၊ပိုးမွှားတွေကို လောကဖြစ်တယ်လို့ သိတဲ့ အသိအမြင် ဟာ ‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်’ မဟုတ်ပါဘူး။ ကာမဘုံသားဖြစ်တဲ့ ကာမအလွှာက လူတွေရဲ့ လောကအမြင် ဖြစ်ပါတယ်။

လူနဲ့ လူ့ဝန်းကျင် ရေမြေတောတောင် သစ်ပင် တိရစ္ဆာန်ပိုးမွှား တွေဟာ ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ် အဋ္ဌကလာပ်တွေနဲ့ ပြီးတဲ့အရာတွေ ဖြစ် တယ်။ ဒါကြောင့် လောကဟာ လူနဲ့ လူ့ဝန်းကျင်တွေ မဟုတ်ဘူး၊ ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ် အဋ္ဌကလာပ် ပရမတ်တွေ ဖြစ်တယ်။ သည်လောက အသိဟာလည်း ‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်’ မဟုတ်ပါဘူး။ သည်- လောက အသိအမြင်ဟာ ရူပါရူပ မဟဂ္ဂတဘုံသား ဗြဟ္မာအလွှာက လူတို့ရဲ့ လောကအမြင် ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်’-ဟာ လူနဲ့ လူ့ဝန်း ကျင်တွေရဲ့နာမည်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ လူနဲ့လူ့ဝန်းကျင်လည်း မဟုတ်တဲ့ ဓာတ်ပရမတ်တွေရဲ့ နာမည်လည်း မဟုတ်ဘူး-လို့ နက်နဲပေါ်လွင်အောင် ပြောခဲ့တာပါ။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၃

လူနဲ့ လူဝန်းကျင် ရေမြေတောတောင် သစ်ပင် တိရစ္ဆာန် ပိုးမွှား
တွေဟာ လောကလို့ဆိုရတဲ့ ‘လူသား’ ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ။ ဒါတွေဟာ
လူသားလောကရဲ့ အသိခံတရားဖြစ်တဲ့ အာရုံတွေပဲဖြစ်တယ် မဟုတ်
ပါလား။ အဲသည် အာရုံတွေက ကြောက်မှု၊မက်မှု တခုခုကို ဖြစ်စေတတ်
တာတွေပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဒါတွေကို ကာမအာရုံတွေလို့ပဲ ပြောရပါတယ်။
အဲဒါ လောက-လို့ ပြောရတဲ့ ‘လူ’ ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ။ ဒါကြောင့်
ဒါကို ဗုဒ္ဓဘုရားက လောကလို့ မြင်မပြပါဘူး။

ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ် အဋ္ဌကလာပံ ပရမတ်တွေရဲ့ အဖြစ်အပျက်
တွေဟာလည်း လောကလို့ဆိုရတဲ့ ‘လူသား’ ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ။ ဒါတွေ
ဟာလည်း လူသား လောကရဲ့ အကြည့်ရှုခံ အသိမြင်ခံတွေပဲ ဖြစ်စေတဲ့
အာရုံတရားတွေပဲ မဟုတ်လား။ သည်အာရုံတွေဟာ ကာလနဲ့ အာကာ
သ အသိတွေကိုသာ ဖြစ်စေတာတွေပါ။

လူနဲ့ လူဝန်းကျင် ရေမြေတောတောင် သစ်ပင် တိရစ္ဆာန်ပိုးမွှား
တွေ ဘာမျှမရှိ၊ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်နဲ့ ရုပ်နာမ်အဖြစ်အပျက်တို့ရဲ့ ဖြစ်ပျက်
ရာဖြစ်တဲ့ ‘ကာလနဲ့ အာကာသ’-သိတဲ့ ရူပါရူပအာရုံတွေပဲလို့ ပြောရ
တယ် မဟုတ်ပါလား။ ဒါကြောင့် ဒါကို လောကလို့ဆိုရတဲ့ လူသား-
လို့ ဘုရားရှင်က မြင်ပြတာပါပဲ။ ဒါတွေကလည်း လူသားရဲ့ နာမည်တွေ
မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ပါလား။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၄

သည်လို လောက-မဟုတ်တာတွေကို လောကလုပ်ပြီး မြင်ပြတဲ့
လောကအမြင်တွေကို ဘုရားက ဘာပြောခဲ့သလဲ။ သည်အမြင်တွေဟာ-
အစွန်းရောက်တဲ့ အမြင်၊

မှားယွင်းတဲ့ အမြင်၊

မိစ္ဆာအမြင်တွေ-လို့ ပြောခဲ့တာပဲ။

သည်အမြင်တွေဟာ မိစ္ဆာအမြင်၊ မိစ္ဆာဒဿန၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ သည်
စကားလုံးတွေနဲ့သုံးပြီး ပြောခဲ့ပါတယ်။

သည်အမြင်တွေကို တန်ဖိုးဖြတ်ပြတာက...

ဟီန = အညံ့စား။

ဂါမ္မ = အကြမ်းစား။

ပေါထုဇ္ဇနိက = လူတိုင်းသိ။

အနရိယ = မရိုးသားဘူး။

အနတ္တသံဟိတ = အကျိုးမများ-လို့ ကာမလောကအမြင်ကို
ဖြတ်ပြီး၊ နောက်လောကအမြင်ဖြစ်တဲ့ ရူပါရူပလောကအမြင်ကိုတော့-

ဒုက္ခ = ဆင်းရဲ၊

အနရိယ = မရိုးမသား၊

အနတ္တသံဟိတ = အကျိုးလည်းမများ လို့ပါပဲ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်ဟာ သည်အစွန်းရောက် လောက
အမြင်တွေထဲမှာ ကပ်ရောက်မနေသူမှ ရနိုင်မယ်-လို့ ဗုဒ္ဓဘုရားက
အတိအလင်း မိန့်ကြားချက် ရှိပါတယ်။ သည်တော့ ‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့
လောကအမြင်’ ဘယ်လိုဟာမို့လဲ မေးရပါမယ်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၅

လိုလားစရာနဲ့ မလိုလားစရာလို့ ဆိုရတဲ့ ကာမအသိခံ
အာရုံတရားနဲ့၊ ကာလနဲ့ အာကာသလို့ ဆိုရတဲ့ ရူပါရူပ
အသိခံအာရုံတရား၊ သည်အာရုံနှစ်စား၊ တစားစားရဲ့ အ
မွေအနှောက် အခြောက်ခြားခံနေရတဲ့ လူရဲ့အဖြစ်ဟာ
‘လောက’-ဖြစ်ပါတယ်။

အဲသည်လူ့အဖြစ်ဟာ...

ပျက်စီးနေတဲ့အဖြစ်(=အနိစ္စလက္ခဏာ) ဆိုက်ရောက်နေပါတယ်။
ဆိုးဝါးနေတဲ့အဖြစ်(=ဒုက္ခလက္ခဏာ) ဆိုက်ရောက်ပါနေတယ်။
အသုံးမကျတဲ့အဖြစ်(=အနတ္တလက္ခဏာ) ဆိုက်ရောက် နေပါ

တယ်။

အဲသည်လူကို သည်လက္ခဏာတွေနဲ့ မြင်တဲ့ အမြင်ဟာ ‘ဗုဒ္ဓ
ဘုရားရဲ့ လောကအမြင်’ ဖြစ်ပါတယ်။

‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်’-ဟာ အစွန်းရောက် လောက
အမြင် တခုခုထဲ ကပ်ရောက်နေသူအနေနဲ့ လုံးလုံး မြင်ခွင့်မရှိတာလည်း
ကိုယ်တိုင်မြင်နိုင်တယ် မဟုတ်ပါလား။

‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်’-ဟာ မြင်သူကို လောကက
လွတ်မြောက်စေတဲ့ လောကအမြင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သည်လော
ကအမြင်ကို ‘လောကုတ္တရာ လောကအမြင်’-လို့ ပြောရပါမယ်။ လော
ကုတ္တရာဆိုတာ လောကက လွန်မြောက်ခြင်းလို့ အဓိပ္ပါယ်ရတဲ့ နာမည်
စကား ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၆

လူနဲ့ လူဝန်းကျင် ရေမြေတောတောင် သစ်ပင် တိရစ္ဆာန်ပိုးမွှား တွေကို မြင်တဲ့ လောကအမြင်နဲ့ ငါမဟုတ်၊သူမဟုတ် ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ် အဋ္ဌကလာပ် ပရမတ်တွေလို့ မြင်တဲ့ လောကအမြင်တွေဟာ မြင်သူကို အမြင်ခံအာရုံတွေမှာ နစ်မြုပ်၊ ငုပ်လျှိုး၊ လည်ပတ်နေစေတဲ့ လောကအမြင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လောကအမြင်တွေကို လောကီလောကအမြင်- လို့ ပြောရပါမယ်။ လောကီ-ဆိုတာ လူမှာ အဖြစ်အပျက်ကို ဖြစ်ပျက်စေ ခြင်း-လို့ အဓိပ္ပါယ်ရတဲ့နာမည် ဖြစ် ပါတယ်။

သည်နေရာမှာ လောကုတ္တရာ လောကအမြင်နဲ့ လောကီလော ကအမြင်ရဲ့ ထူးခြားချက်ဝိသေသကို မှတ်မိလွယ်ဖို့ ခွဲပြရပါမယ်။

လောကုတ္တရာလောကအမြင်ရဲ့ အာရုံဟာ သမုတိ၊ပရမတ်တွေ ရဲ့ အပူးဝင် အကပ်ရောက်ခံရတဲ့လူ အာရုံဖြစ်ပါတယ်။ အဲသည်လူဟာ အဲသည် သမုတိနဲ့ ပရမတ်တွေထဲမှာ တဝဲလည်လည်ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးခြင်း၊ ဆိုးဝါးခြင်း၊ အသုံးမကျခြင်းများ ဖြစ်ပွားခံနေရပါတယ်။ အဲသည့်လူရဲ့အ ဖြစ်(အာရုံ)ဟာ လောကုတ္တရာလောကအမြင်ရဲ့ အမြင်ခံအာရုံပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ အဲသည်အာရုံဟာ ဒုက္ခအရိယသစ္စာ အာရုံပါပဲ။

လောကီလောကအမြင်ရဲ့ အာရုံကို ကြည့်ကြရအောင်ပါ။

သမုတိသစ္စာတရား အသိခံအာရုံအာရုံနဲ့ ပရမတ္ထသစ္စာတရား အသိခံအာရုံတွေဆိုတာ လောကမှာ ရှိပါတယ်။ အဲသည်အာရုံတွေဟာ

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၇

လူတွေရဲ့ စွဲလမ်းစွာ ယူငင်မှီခိုတာကို ခံကြရပါတယ်။ အဲသည်အာရုံတွေ
ကို ရအောင်ယူတဲ့ လုပ်ငန်းကို ‘ယောဂ လုပ်ငန်း’-လို့ ခေါ်ပါတယ်။
ယောဂလုပ်ငန်း လုပ်သူကိုတော့ ‘ယောဂီ(=ဇောဂီ=ဇော်ဂျီ)’-လို့ ခေါ်ရပါ
တယ်။

သည်ယောဂီ(ဇော်ဂျီ)ဟာ သူယူတဲ့အာရုံကို အဓိဗမ္မာနာတဲ့ လုပ်ငန်း
ကို လုပ်ရတဲ့ဘဝကို သာယာမြတ်နိုးသူ ဖြစ်ပါတယ်။

သာယာလို့-လုပ်တယ်၊လုပ်လို့-သာယာတယ်ဆိုပြီး၊

ဇော်ဂျီနဲ့ ဇော်ဂျီအာရုံတို့ ဘာတပြန် ကျားတပြန်ဖြစ်ပြီး ဇော်ဂျီ
အနေနဲ့ အပျောက်မခံနိုင်တဲ့ အဲသည် ‘သမုတိနဲ့ ပရမတ် အသိခံအာရုံ
တွေဟာ ‘လောကီလောကအမြင်ရဲ့ အာရုံ’တွေပါပဲ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်-ဟာ လောကုတ္တရာ
လောကအမြင်ပါ။ လောကီလောကအမြင် လုံးဝ
မဟုတ်ပါဘူး။

ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင် တင်ပြချက်ကို တိုစိနဲ့ပဲ မိတ်ဆက်
အဖြစ် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပြည်တွင်းပြည်ပက ဗုဒ္ဓဘာသာ ရွှေမြန်မာပရိသတ်များနဲ့ ကမ္ဘာ့
လူသားငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက်မှု တည်ဆောက်ရေးကို လိုလားသူများ
မြည်းစားသုံးဆောင်ကြည့်ကြဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၁၈

လောကကို ဖောက်ထွက်မြော်မြင်ဖို့ အားအင်အဖြစ် အကျိုး
တစ် ရှိမယ် ဆိုလျှင် ဆက်လက်တင်ပြဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

ရှင်ဉာဏ (ဓမ္မဝိဟာရီ)
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့
၁၃၆၄ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း ၁၀ ရက်

ရှေးနောက်ဘဝ အယူမှားအကြောင်း သဲလွန်စမှား

အခန်း(၁)

နိဒါန်း

၁။ ဗုဒ္ဓဘာသာက မယူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ

လူအများသည် လူမသေမီနှင့် လူသေပြီးအကြောင်းအရာများကို တွေးခေါ်ကြသည်။ တွေးခေါ်ရလောက်အောင်လည်း သက်သေရှိပါသည်။ သို့သော် လူကောင်းစားရေးအတွက် လူမသေမီနှင့် လူသေပြီး အကြောင်းအရာဖြစ်သည့် ‘ရှေးဘဝနောက်ဘဝ’သည် အရေးမပါ အရာမရောက်သော ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ဤပြဿနာသည် လူကို အဆုတ်ယုတ်အကျဆုံးစေဆုံး ပြဿနာပင် ဖြစ်သည်

ယင်း ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ပြဿနာသည် ဗုဒ္ဓဝါဒ ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓဝါဒက ပထုတ်ဖဲကြဉ်ထားသော ပြဿနာလည်း ဖြစ်သည်။ ရှေးဘဝနောက်ဘဝကို ‘အဖြစ်’ယူလျင် သဿတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်။ ရှေးဘဝနောက်ဘဝကို ‘မဖြစ်’ယူလျင် ဥစ္ဆေဒမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်။ ‘ဖြစ်လေမည် လား၊ မဖြစ်လေမည်လား’ ယူလျင် ဝိစိကိစ္ဆာ ဖြစ်မည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၀

ဒိဋ္ဌိနှင့်ဝိစိကိစ္ဆာသည် လူအတွက် ဆင်းရဲတံခါးကို ပိတ်မရစေသော အချေးအညှော် ကိလေသာတရားများ ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲတံခါးကို မပိတ်နိုင်သမျှ လူ့ဘဝကောင်းစားရေး ဟူသော်လည်း ငြိမ်းချမ်းလွတ်လပ်မှုများ ဝေးရပြီ ဖြစ်သည်။

‘သသည် သမနက’-ဖြစ်သည့် ‘ဗျာမမတ္တ ကဋ္ဌေဝရ’-ဟူသော အမှတ်အသိနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဤကိုယ် တစ်လံလောက်ပေါ်မှာ ဖြစ်သော ဘဝကို အမြင် မလင်းသမျှ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်,မဖြစ် အယူများ မရှင်းနိုင် ဖြစ်ကြသည်။

တစ်လံမျှလောက် လူပေါ်မှာ ဘဝကို အမြင်ရှင်းမှ နိမ့်ကျနေသောဘဝရလျင် မြင့်မြတ်အောင် ဘယ်လိုပြုပြင်မည်၊ မြင့်မြတ်နေသောဘဝရလျင် မြင့်မြတ်ရာမှ နိမ့်ကျမသွားအောင် ဘယ်လိုပြုပြင်မည်၊ နောက်ဆုံး နိမ့်ကျသောဘဝ မြင့်မြတ်သောဘဝမှ လွတ်ရာဖြစ်သည့် တည်ငြိမ်ငြိမ်းချမ်းရာရောက်အောင် ဘယ်လိုပြုပြင်မည်-ဟု ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်ဖန်တီးခါ ကိုယ့်ကံကို ကိုယ်စီမံနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

၂။ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်

ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သည့် တစ်လံမျှကိုယ်၌ ဘဝအဖန်ဖန်များ မြင်သောဉာဏ် သည် ‘ကမ္မသကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်’ ဖြစ်သည်။ ဤဉာဏ်သည် ရှေးဘဝနောက်ဘဝဖြင့် မြင်သောဉာဏ် မဟုတ်၊ (ဝါ) လူကိုမကျော်သောဉာဏ်အမြင် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၁

ဤဉာဏ်သည် လူသား၏ စားဝတ်နေမှုများ၏ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ တရားမျှတမှု၏ အရေးကြီးသော သော့ချက် ဖြစ်သည်။ လူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးအရာသည် တရားမျှတ ငြိမ်းချမ်းသော လူသား၏ စားဝတ်နေရေး ဖြစ်သည်။

စားဝတ်နေမှု၌ တရားမျှတ ငြိမ်းချမ်းနိုင်ရန် လူကိုမကျော်သော ဘဝအမြင်မှန်မှု ‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်’သည် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။

အတွေးအခေါ် စိတ်မနသည် လူ့စားဝတ်နေရေး၌ ငြိမ်းချမ်းမှု၊မငြိမ်းချမ်းမှု၊ တရားမျှတမှု၊မမျှတမှုများ၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် အကြီးအချုပ်နှင့် လက်သည်တရားခံ ဖြစ်သည်။

သူမှားလျှင် အပြောအလုပ်မှားပြီး၊ သူမှန်လျှင် အပြော၊အလုပ် မှား မှန်ကြသည်။ အပြော၊အလုပ်၊အကြံအဆ မှန်ကြမှ စားဝတ်နေရေး၌ တရားမျှတငြိမ်းချမ်းကြမည်။ မမှန်ကြက မမျှမတမငြိမ်းမချမ်း ဖြစ်မည်။

‘မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။

မနသာ စေ ပဒုဋ္ဌေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ၊

တတောနံ ဒုက္ခမန္တေတိ၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ။

မနသာ စေ ပဿန္နေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ၊

တတောနံ သုခမန္တေတိ၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ။

ဓမ္မပဒ၊ယမကဝဂ်၊ ဂါထာ(၂)။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၂

ထို့ကြောင့် လူ့အတွက် စားဝတ်နေမှု ငြိမ်းချမ်းရေး၌ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သော ‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်’သည် နေဝန်းလဝန်းအလား ထင်ရှား တောက်ပစေအပ်လှသည်။ ကမ္မသကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကို ကွယ်ပမွေးမှိန်အောင် ရှေ့တန်းအကျဆုံး ပြုနေသောအရာကို ဖယ်ရှားကြရပါမည်။ ဤဉာဏ်ကို ကွယ်ပမွေးမှိန်စေသောအရာကား အခြားမဟုတ်၊ ‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အတု’ပင် ဖြစ်သည်။

**‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ် အတုသည် ရှေးဘဝ
နောက်ဘဝ ဖြစ်,မဖြစ် အမြင်များ ဖြစ်သည်။’**

ဤ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အတုသည် စားဝတ်နေမှုမှ လူကို မငြိမ်းချမ်းအောင်နှင့် တရားမျှတမှုမရှိအောင် အရင်းအကျဆုံး ပြုလုပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်,မဖြစ်အမြင်များကို ဖယ်ရှားရန် အားထုတ်ကြရမည်။

၃။ ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝအယူမှား သဲလွန်စအား တင်ပြပုံတင်ပြနည်း

ဤသို့ အားထုတ်ရာ၌ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်နှင့်မဖြစ် အယူမှား လူကျော်တွေးမှုပုံများ ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းသဲလွန်စများကို သိရခြင်းသည် ကြီးမားသောအင်အား ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဤအင်အားကို ဖြည့်ဆီးနိုင်ရန် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်,မဖြစ် အယူမှားကြောင်း သဲလွန်စများကို ဖော်ထုတ်တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၃

ဤသို့တင်ပြရာ၌ ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝမဖြစ်,မဖြစ် လူကျော်
တွေးမှု အယူမှားဖြစ်ကြောင်း သဲလွန်စများနှင့်ပတ်သက်၍ ယုံကြည်
သိမြင်နိုင်ရန် အမှန်အကန်မှ လွဲမှားတင်ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါ၊
ရုစိ၊ အနုဿဝ၊ အာကာရ ပရိဝိတက္က၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ-ဟူသော
တရားငါးပါးဖြင့် တင်ပြမည် မဟုတ်ကြောင်း တာဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ဤ၌...

သဒ္ဓါဖြင့်တင်ပြခြင်း-ဟူသည်မှာ ယုံကြည်ရှိနေချက်ဖြင့် တင်ပြ
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပုံစံအားဖြင့် သိပ္ပံလောက၌ ရှေးအခါက နေရောင်ခြည်
၏ စီးတော်မြင်းအဖြစ် အိဿာကို မသိဘဲ ရှိသည်-ဟု တင်ပြခြင်းမျိုး
ဖြစ်ပါသည်။

ရုစိဖြင့်တင်ပြခြင်း-ဟူသည်မှာ အကြိုက်ဖြင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်
သည်။ ပုံစံမှာ ကချင်က ဇီးကွက်ကို နိမိတ်ဆိုးဖြစ်သော်လည်း၊ ဗမာက
ဇီးကွက်ကို နိမိတ်ကောင်းဖြစ်သည်ဟု တင်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

အနုဿဝဖြင့်တင်ပြခြင်း-ဟူသည်မှာ တဆင့်ကြား သိရမှုဖြင့်
တင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုံစံမှာ ဘုရားဟော ဖြစ်သည်၊ မထေရ်ဟော
ဖြစ်သည်၊ ပိဋကတ်မှာ လာသည်၊ အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ မိန့်သည်၊ ကမ္ဘာ့
အနိုင်နိုင်ငံမှ စာစောင်အမျိုးမျိုးမှာ လာသည်၊ ထို့ကြောင့် အမှန်ဖြစ်သည်-
ဟု တင်ပြချက်မျိုးဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၄

အာကာရပရိဝိတက္ကတင်ပြခြင်း-ဟူသည်မှာ တထောင့်တနား ဖြစ်ပွားနေချက် အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံထားလျက် စဉ်းစားကြံဆ တင်ပြမှု ဖြစ်သည်။ ပုံစံမှာ တရုပ်ပုံပြင်ထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး သူ့ ခြောက်မှ နောက်လင်ယူရန် သေသူ့စကားအရ လင်အုတ်ဂူကို အမြန် ခြောက်ရန် ယပ်ခတ်ပေးနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသော အမျိုးသားက သေပြီးဖြစ်သူလင်ကိုပင် ယပ်ခတ်လုပ်ကျွေးသည်ဟု အကောင်းထင်ခါ အမျိုးသမီးကို မေတ္တာသက်ဝင်မှုမျိုး ဖြစ်သည်။

ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိတင်ပြခြင်း-ဟူသည်မှာ ကိုယ်တွေ့ကိုယ်မြင်၊ ကိုယ်လက် ကိုင်ပြုထားသောပညာရပ်ဖြင့် ဆင်ခြင်တင်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ် သည်။ ပုံစံမှာ တစ္ဆေ မြင်၊ သရဲမြင်၊ တယ်လီပသီ၊ ဆိုက်ကိုဂိုင်းနက်၊ စိတ္တဗေဒ၊ ယုတ္တိဗေဒ အစစဖြင့် ကိုယ်တိုင်မြင် တင်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

အခန်း(၂)
ရှေ့နောက်ဘဝ ပြဿနာ

၄။ ရှေ့ဘဝ နောက်ဘဝ

လူ့အတွက် အရှည်ကြာဆုံး တည်ရှိခဲ့သော၊ တည်ရှိဆဲလည်း ဖြစ်သော ပြဿနာသည် ရှေ့နောက်ဘဝပြဿနာ ဖြစ်သည်။

သေပြီးနောက် တဖန် ဘဝဖြစ်သလော၊ သို့မဟုတ် မဖြစ်သလော?

ဤပြဿနာသည် ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ယနေ့တိုင် သူတချိုး၊ ကိုယ်တဖုံ ငြင်းခုံနေရသော လူ့လောက၏ အောင်ပွဲမခံနိုင်သေးသော ပြဿနာဖြစ်သည်။

ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ယနေ့အထိပင် လူအချို့သည် သေပြီးနောက်-ဖြစ်သည်ဟု ခံယူကြသည်။ လူအချို့သည် သေပြီးနောက်-မဖြစ်ဟု ခံယူကြသည်။ သူတို့၏ ခံယူချက်များသည် သူတို့အဖြေများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ဤသို့ပင် လူအများသည် ဤပြဿနာကို အလွန်ဝေးကွာသည်အထိ ကွဲပြားစွာ ဖြေကြားနေကြသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၆

၅။ ဘဝပြဿနာငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် လွန်ဝေးကွာ

နောက်ဘဝ ရှိသည်၊ နောက်ဘဝ မရှိ။ အတိုင်းအဆမရှိ ခြားနားလှသော ဤအဖြေနှစ်ရပ်သည် ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် အလွန်ဝေးကွာလှသော အဖြေနှစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း?

နောက်ဘဝရှိသည်ဟု ခံယူသူသည် နောက်ဘဝအရှိကို အခြေခံထား၍ ပြုလုပ်၊ပြောဆို၊ကြံစည်မည် ဖြစ်သည်။

နောက်ဘဝမရှိ ခံယူသူသည် နောက်ဘဝမရှိကို အခြေခံထား၍ ပြုလုပ်၊ပြောဆို၊ကြံစည်မည် ဖြစ်သည်။

အကယ် ကြံစည်၊ပြောဆို၊ပြုလုပ်မှုများအတွက် အခြေခံထားသင့်သော အရာသည် ‘နောက်-နောင်’ ဖြစ်သင့်ပါသလော၊ ‘ယခု’-ပင် ဖြစ်သင့်ပုံကို လူတိုင်းပင် သိကြပြီး မဟုတ်ပါလော။ ထို့ပြင် ‘နောက်-နောင်’ သည် သေချာသောအရာဖြစ်ကြောင်း သက်သေ အထင်အရှား ပြနိုင်ပါမည်လော။ ထို့ပြင်လည်း နောက်-နောင်ကို သိသော အသိသည် မှန်ကန်သောအသိဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်း မြင်သာအောင် ပြနိုင်ပါမည်လော။ ဤသို့ပင် နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ အဖြေသည် ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် အလွန်ဝေးကွာလှပေသည်။

နောက်ဘဝရှိနှင့်မရှိ အယူများ ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် ဝေးကွာကြောင်း သည် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များအနေဖြင့် ဤမျှ ခက်ခဲနက်နဲစွာပင် စဉ်းစားတွက်ချက်နေရန် မလိုသောအရာ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၇

ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ ဆရာထိပ်ခေါင်တင်၏ မိန့်မြွက်စကား အထင်အရှား ဦးထိပ်ရွက် ပန်ဆင်ခွင့် ရကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်းများစွာအား နေရာပေါင်းများစွာ၌ အကြိမ်ပေါင်းများစွာပင် နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ မယူသင့်ပုံကို အကြောင်းပြစကားပေါင်းများစွာဖြင့် ဟောကြားခဲ့သည်။

နောက်ဘဝရှိနှင့်မရှိ အစရှိသောခံယူချက်သည်...

‘ဒိဋ္ဌိခရီးကြမ်း၊ ဒိဋ္ဌိဆူးညှောင့်ဖြစ်သည်။ ကိလေသာ နီဝရဏများပွားကြောင်း ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းအေးကြောင်း၊ အသိဉာဏ်ရကြောင်း၊ လွတ်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သောအရာ ဖြစ်သည်’... အစရှိသဖြင့် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်၌ လဲလျောင်းမိကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အနေဖြင့်မူ ဗုဒ္ဓ၏ ဤညွှန်ပြချက်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ကြသောကြောင့် ရှေ့ နောက်ဘဝဖြစ်နှင့်မဖြစ် အယူကို ဗုဒ္ဓတားမြစ်တော်မူချက်အတိုင်း လိုက်နာခါ မယူဘဲ နေနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ အယူသည် စိတ္တဇအယူ ဖြစ်သည်။ မိမိ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အရေးမပါ အရာမရောက်သောအယူ ဖြစ်ရုံမျှမက အနှောင့်အယှက်ပြုသောအရာ ဖြစ်သည်။ ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိနှင့်မရှိအဖြစ် ယူဆမှုဖြစ်သော လူကိုကျော်လွှား တွေးထင်မှုတခုခု ရှိနေသမျှ တရားမှန်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၈

ကို သတ်မှတ်မရ ဖြစ်မည်။ တရားမှန် သတ်မှတ်မရသမျှ မကျင့်ကြံနိုင် ဖြစ်မည်။ မကျင့်ကြံနိုင်သမျှ ငြိမ်းချမ်းမှုမရ ဖြစ်မည်။ ဤသို့ပင် ဗုဒ္ဓ တရားတော်၌ လဲလျောင်းမိကြပြီးသူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ သိကြသည်။

သူတို့သည် ဗုဒ္ဓတရားတော်၌ ညွှန်ပြထားသော...

‘ကံ’ကိုလည်းကောင်း၊

ကံ၏အကြောင်းတရားဖြစ်သော ‘ကိလေသာ’ကိုလည်းကောင်း၊

ကံ၏အကျိုးတရားနှင့် ကိလေသာ၏အကြောင်းတရားဖြစ်သော
ဝိပါက်ကိုလည်းကောင်း၊

ဝဋ်သုံးပါးကို ‘သဿည သမနက ဗျာမမတ္တ ကဠေဝရ’-
ဖြစ်သော အသိစိတ်ဓာတ်နှင့် အမှတ်သညာရှိသော ဤတစ်လံမျှကိုယ်၌
အလင်းအထင်ပင် လည်ပတ်ဖြစ်ပွားနေပုံကို သိမြင်နေကြသည်။

သူတို့သည် ကံ,ကိလေသာ,ဝိပါက်များနှင့်စပ်၍ သဒ္ဓါ,ရစိ,
အနုဿဝ, အာကာရပရိဝိတက္က, ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ-ဟူသော အယုံ၊
အကြိုက်၊ သူပြော၊ ကြံလုံး၊ ထင်လုံးများဖြင့် ကြည့်မြင်ခြင်း မရှိ။
အဟုတ်တကယ်ရှိနေသည်ကို အဟုတ်တကယ် ရှိနေသည့်အတိုင်း ကြည့်
မြင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကိလေသာ,ကံ,ဝိပါက်ဟူသော ဝဋ်ဒုက္ခ
သံသရာ ၌ လူများ လည်နေကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ လူ၌ ကိလေသာ,ကံ,
ဝိပါက်-ဟူသော ဝဋ် ဒုက္ခသံသရာများ လည်ပတ်နေကြပုံကို သိမြင်ကြ

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၂၉

သည်။ လူသည် ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာ၏ ဌာနီမဟုတ်၊ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာသည် လူ၏ဌာန မဟုတ်။ လူသည်သာ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာ၏ ဌာနဖြစ်သည်။ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာသည်သာ လူ၏ ဌာနီဖြစ်သည်။ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓတရားတော်၌ စိတ္တဇကင်းစွာ လဲလျောင်းမိကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်သောသူတို့ အနေဖြင့် နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ အယူများသည် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဝေးကွာကြောင်း၊ ခက်ခဲနက်နဲစွာ စဉ်းစားတွက်ချက်မှု မလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေ့နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ တခုခု အယူသည် ခေတ်သစ်သိပ္ပံနိယာမများထက် ခက်ခဲနက်နဲပါသည်။ အိုင်စတိုင်း၊နယူတန် စသူတို့၏ ခေတ်သစ်သိပ္ပံနိယာမများသည် တည်ဆောက်၍ရသည်ကို တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိနှင့်မရှိ အယူတခုခုသည် ကတ္တားမပါသော ကြိယာကို တည်ဆောက်ရခြင်းဖြစ်၍ ဝါကျဖြစ်အောင် တည်ဆောက်၍ရလေဟန် ဖြစ်သည်အထိ လုံးပမ်းရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

လူသတ္တဝါသည် မွေးပြီးမှ မသေမီအထိ လူသတ္တဝါအဖြစ် ရှိပြီး၊ ဤသို့သာရှိသော လူသတ္တဝါကတ္တားကို လူသတ္တဝါမမွေးမီနှင့် လူသတ္တဝါသေပြီး ကာလတို့၌ ဖြစ် သို့မဟုတ် မဖြစ်-ဟူသော ကြိယာများဖြင့် ဝါကျတည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကြိယာများအတွက်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၀

ဤကြိယာများ တည်ရှိချိန်၌ ဤကြိယာများကိုပြုမူသူ ကတ္တားသည် အလျဉ်းမရှိ၊ ဘိတ်မရှိ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူသတ္တဝါ ရှေ့နောက်ရှိ၊မရှိ ပြဿနာသည် အိုင်းစတိုင်းတို့၏ သိပ္ပံနိယာမများထက် ခက်ပါသည်။ အမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် လုပ်၍မရသည်အထိပင် ခက်ခဲပါသည်။

ဤသို့ ခက်ခဲသော ရှေ့နောက်ဖြစ်၊မဖြစ် အရာတခုခုကို ယူငင်ခြင်းသည် ခက်ခဲမှုကိုကျော်လွှားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ခက်ခဲမှုအတွင်း သက်ဆင်း ကျရောက်သွားခံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အကျိုးရမှု အနေဖြင့်လည်း သိပ္ပံနိယာမများကြောင့်ရရှိသော အကျိုး အရေအတွက် မျှမက အကျိုးယုတ်မှု အရေအတွက်များ လွန်စွာဖြစ်ပွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ပင် ရှေ့နောက်ဘဝပြဿနာသည် ငြိမ်းချမ်းမှု အလွန် ဝေးကွာ ပါသည်။

၆။ ဘဝအယူထောက်ကူဖို့ သိပ္ပံ အားနည်းချက်

ရှေ့နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ တစ်ခုခုအယူ၏ မငြိမ်းချမ်းမှု ဖြစ်စေပုံကို မသိမမြင်ရုံမျှမက ဘုရား အထပ်ထပ်ဟောခဲ့သည်ကိုပင် မကြားကြဘဲ ‘ငှက်မသိတော့ ဆက်ရက် ချိုးထင်၊ အချက်မသိတော့ သားမက် သူခိုးထင်’-ပမာ ဤအယူတခုခုကို ငြိမ်းချမ်းရေးဒဿနအဖြစ် ကြံဆကြသော

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၁

သူများသည် သူတို့အကြံအောင်မြင်ရန် သိပ္ပံ၏အားနည်းချက်ကို အသုံးပြုကြသည်။

အသုံးပြုမှုမှာ ‘သိပ္ပံပညာသည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိမရှိ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခြင်းမရှိသော ပညာရပ်ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံပညာသည် ရုပ်သဘောသာ သိသည်။ နာမ်သဘော မသိ။ ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိမရှိသည် နာမ်သဘောဖြစ်သည်။ နာမ်သဘောသည် ‘စိတ္တေန နိဿယတေ လောကော’-ဟု ဒေသနာရှိသောကြောင့် ရုပ်သဘောထက်စွမ်းသည်’-ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤဒေသနာသည် နာမ်က ရုပ်ထက်စွမ်းကြောင်း ဖွဲ့ဆိုသော စကား မဟုတ်။ လူများ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ဖြစ်နေကြရကြောင်း ပြောဆိုချက်မျှ ဖြစ်သည်။ ဥပမာ သင်္ဘောမှလွတ်သော ရေဒါသည် သင်္ဘောသွားရာလမ်းကို ညွှန်သောကြောင့် ရေဒါညွှန်းသည့်အတိုင်း သင်္ဘောသွားရကာမျှဖြင့် သင်္ဘောထက် ရေဒါကစွမ်းသည်ဟု မဆိုရသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

နာမ်သည် ရုပ်ထက်စွမ်းသည်-ဟူသော အဆိုသည် မှန်ကန်သောအကြောင်းပြချက်မရှိသော အဆို ဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ အဆိုရှင်သည် နာမ်ကို ဓာတ်သား၏သဘာဝအထိ နှုံ့စပ်အောင်မသိ။ ထို့အတူပင် အဆိုရှင်သည် ဘဝ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်ပုံကိုလည်း လုံးစေ့ပတ်စေ့ စပ်မိသည်အထိ မသိ။ ထိုသို့မသိသောကြောင့် မသိသောအရာတစ်ခု၏ လက်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၂

သည်သည် မသိသောအရာတခုသာ ဖြစ်သည်။ လက်သည်ဖြစ်သော မသိသောအရာသည် မသိသောဘဝ ဖြစ်ပေါ်မှု၏ လက်သည်ဖြစ်သော ကြောင့် စွမ်းသည်-ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ထက် နာမ်က စွမ်းကြောင်း အဆိုသည် မလေးစားလောက်သောအဆို ဖြစ်သည်။

သိပ္ပံပညာ၏သက်တမ်းသည် ရင့်မာမှု နည်းပါးသေးသည်။ သိပ္ပံပညာ၏ ဤပျော့ကွက်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ သိပ္ပံပညာသည် နာမ်ကိုမရှာဖွေနိုင်ဟု ထိုသူတို့က ဆိုသည်။ သိပ္ပံပညာသည် လူနှင့် ကင်းသော သီးခြားပညာရပ် မဟုတ်။ လူ့အာရုံခံအင်္ဂါတို့ဖြင့် သိနိုင်သော အရာမှန်သမျှ သိနိုင်ရန် အကြောင်းရှိသော ပညာရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သိပ္ပံပညာရပ်သည် လူ-ဖော်ထုတ်သိရှိနိုင်ပြီးသမျှ ခပ်သိမ်းကို သိရှိပြီးကောင်းမှ သိမည်၊ လူတို့ဖော်ထုတ်သိရှိနိုင်ခြင်း မရှိသေးသည်ကိုလည်း သိရှိနိုင်လိုက သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာသည် အဖိုစပမ်းနှင့် အမအိုဗမ် နှစ်ခုပေါင်း နိုင်ဂုတ်ဟူသော သန္ဓေသားလောင်းအထိသာ ဖော်ထုတ်နိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။ အခြားသော လူ့ ဆင်းရဲ၊ချမ်းသာစသော အကြောင်းများကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းမရှိဟု မဆိုသင့်ပေ။ လူ့အာရုံခံအင်္ဂါများဖြင့် ဤမျှကိုပင် မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်ကို သိပ္ပံပညာက ဖော်ထုတ်၍ လူတို့ သိရသလို၊ လူတို့သိရှိသည်ကိုလည်း သိပ္ပံပညာကဖော်ထုတ်လျင် ရမည်သာ ဖြစ် သည်။ သိပ္ပံပညာ၏ နုငယ်မှုကြောင့် မဖော် ထုတ်ရသေးခြင်းမျှ-ဟု သာ မှတ်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၃

သိပ္ပံပညာသည် လူ့ထက် အဆင့်မြင့်သောအရာလည်း မဟုတ်၊ အဆင့်နိမ့်သောအရာလည်း မဟုတ်၊ လူ့အတွက် လက်နက်ကိရိယာ တခုမျှသာ ဖြစ်၍၊ လူသိပြီးသည်ကိုလည်း ဖော်ထုတ်ရာ၌ အသုံးချ၍ရ သည်။ လူမသိသေးသောအရာကို ဖော်ထုတ်ရာ၌လည်း အသုံးချ၍ရသော ကိရိယာ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

၇။ သိပ္ပံပညာနှင့်စိတ်

သိပ္ပံပညာသည် စိတ်၏တည်ရာကို ဦးနှောက်ဟု အထိ သိနေ ကြပြီ ဖြစ်သည်။ လူများသည် သိပ္ပံ၏အကူအညီ မရမီက ဤမျှ အမှန်ကိုပင် သိခဲ့ကြသည် မဟုတ်။ နှလုံး-ဟုပင် အလွဲလွဲ မှတ်ယူခဲ့ကြ သည်။ ဤအလွဲကို သိပ္ပံပညာသည် တည့်မတ်ပေးခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သိပ္ပံပညာသည် လူလိုက်၍၊ အချိန်၊နေရာ လိုက်၍ ဆည်းပူးမှုလိုက်၍၊ အကွဲကွဲအလွဲလွဲဖြစ်သော စိတ်ကို အဓိပ္ပါယ် ဖော်ပြရန် အသုံးချခံရနိုင်ခြင်း မရှိသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သိပ္ပံသည် ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များကို အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း အဓိပ္ပါယ်ဖော်နိုင်ခြင်း မရှိ ဖြစ်ရသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် သိပ္ပံပညာသည် ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များကို အဓိပ္ပါယ်မဖော်နိုင်သော အရာဟူ၍ မမှတ်ယူသင့်ပေ။ အနုမြူကိုစမ်းသပ်နိုင်သော ဂိုက်ဂါကောင်တာပင် ဖြစ်စေ မစမ်းသပ်၍ ဘာမျှမပြခါမျှဖြင့် မစမ်းသပ်နိုင်ဟု မမှတ်ယူသင့်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၄

ဈာန်နှင့်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များသည် လောက၌ရှိသည်မှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ ဈာန်နှင့်အဘိညာဉ်တရားကို သိပ္ပံပညာရှင်များသည်လည်း ငြင်းကြမည် မဟုတ်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တကယ်ဈာန်နှင့်အဘိညာဉ်စသော တရားများထက် အပိုအလွန် ပြောဆိုမှုမျှဖြစ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်စသော တရားနှင့် လူ့အတွက် အရေးပါအရာရောက်သည်ဟု အကွက်မပေါ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များကိုကား သိပ္ပံပညာရှင်များက လေးစားဂရုပြုရန် ဝန်လေးကြလိမ့်မည်သာ ဖြစ်သည်။

ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်ထူးများသည် နှစ်မျိုးနှစ်စား ပြားကြသည်။ လူ့အတွက် အရေးပါအရာရောက်သော ဈာန်အဘိညာဉ်စိတ်နှင့် လူ့အတွက် အကျိုးမပြီးအချည်းနှီးဖြစ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်စိတ် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ မျက်မှောက်ခေတ်လူတို့ သိကြသော ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များမှာ လူ့အတွက် အရေးပါအရာရောက်မှု မရှိရုံမျှမက လူ့အတွက် အကျိုးမပြီးအချည်းနှီးဖြစ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်များ ဖြစ်နေကြသည်။ ဤဈာန်အဘိညာဉ်များကို ဘုရားမဟောပေ။ ပဌမတရားဦး ဟောစဉ်ကပင် အစွန်းတစ်ပါးအဖြစ် သတ်မှတ်ဖယ်ရှားခဲ့သည်။

ဘုရားလည်းဟောသော၊ လူတို့အတွက် အရေးပါအရာရောက်မှုလည်းရှိသော ဈာန်အဘိညာဉ်များကိုကား လူများ မသိရှိ ဖြစ်နေကြသည်။ လူများ သိရှိကြသော ဈာန်အဘိညာဉ်များမှာ မျက်လှည့်နှင့် အခြားသော ဈာန်အဘိညာဉ်များ ဖြစ်ကြသည်။ လူများ၌ဖြစ်ကြသော ဈာန်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၅

အဘိညာဉ်များမှာလည်း မျက်လှည့်များမခြား မရိုသေမလေးစား
လောက်သော ဈာန်အဘိညာဉ်များ ဖြစ်နေသည်က များကြသည်။
အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ အဘယ်သို့သော အထူးအဆန်းများ ဖြစ်သည်-ဟူသော
အဖြစ်မျိုးများ ဖြစ်သည်။

ထို့ထက်မက ဆိုးသည်လည်း ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ ထူးဆန်း
သောအဖြစ်များ အမှန်တကယ် မဖြစ်ဘဲလျက် ဖြစ်သည်-ဟု ဟိတ်ဖြစ်
ပွားရန် ဘေးမှ ကောဠာဟလ ပြုပေးခြင်းများ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်
ကြောင်း ထူးဆန်းသောအဖြစ်များဖြစ်သူ ကာယကံရှင်က ဤသို့ဖြစ်
ကြောင်း ဝန်ခံစကားမရှိခြင်းသည် ခိုင်မာသောသာဓက ဖြစ်သည်။
ထို့အပြင် အများအပြားမှာလည်း မျက်လှည့်ကဲ့သို့ လူများမြင်ရ၊ကြားရ၊
တွေ့ရအောင် ပြသနိုင်ရုံမျှ ဖြစ်သည်။ အကယ် အသုံးချ၍မရဟု ဆိုလို
ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စွမ်းအင်တရားများဖြစ်သောစိတ်ကို သို့မဟုတ်
နာမ်ကို သိပ္ပံက များစွာ စိတ်မဝင်စားခဲ့၊ မလေ့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
စိတ်သည် သိပ္ပံမမှီသောအရာ မဟုတ်။ နောက်ပိုင်း၌ စိတ်အစွမ်းများကို
မျက်လှည့်နှင့်မခြားဘဝမှ အနည်းငယ် တိုးတက်လာစေကြသည်။ ထို့
ကြောင့် သိပ္ပံပညာသည်လည်း စိတ်အကြောင်း လေ့လာသိရှိမည်သာ
ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၆

၈။ ရှေ့နောက်ဘဝ၏ လက်သည်

ယခုအခါ၌ စိတ်နှင့်စပ်၍ စိတ်၊စိတ်ချင်း ဆက်သွယ်ပြောဆိုမှုများ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ရသော၊ ကာလ၊ဌာနခြားသော အရာများကို စိတ်ဖြင့် ကြည့်ရှုပြခြင်းများ အနည်းငယ် ပေါ်ထွန်းလာသည်။ ပေါ်ထွန်းချက်များကိုကြည့်လျှင် စိတ်သည် အမှန်တကယ်ပင် ကာလ၊ဌာန၊ ပယောဂကို ကျော်လွန်နိုင်အားရှိကြောင်း အခိုင်အမာ သိလာသည်။ ဤစိတ်အားသည် လူတို့ အသိနည်းသောအရာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစိတ်အားသည် လူများ အလျားထိုးလိုက်စားသည်အထိ စိတ်ဝင်စားခံရသည်။

အမှန်စင်စစ်၌ ဤစိတ်အားသည် အမှန်တကယ် လိုလားအပ်သောအရာ မဟုတ်။ ဤသို့ဖြစ်ကြောင်း အထင်ရှားအပေါ်လွင်ဆုံးအရာကို ရှေးဦးစွာပြရလျှင် ဤတရားများသည် ဒုက္ခတရားဖြစ်ကြောင်း ဘုရားဟောခဲ့ချက် ရှိခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တရားတော်၌ လဲလျောင်းပြီးသူများသည် ဤမျှပြောဆိုချက်ဖြင့် လုံလောက်ပေပြီ။

ဤ-စိတ်အားသည် လူများကို လောကအမြင်မှားသို့ ဆွဲပို့သော အရာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွေ့၊ကိုယ်ဟုတ်၊ မမြင်ဘူး-မူးမြစ်ထင် ဖြစ်ခါ၊ ကိုယ်တွေ့ရှိချက်မှာ ကိုယ်မပိုင်ဖြစ်ပြီး လောကကို အလွဲလွဲအမှားမှားဟောကိန်းများ ထုတ်မိကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၇

ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် ဤအဘိညာဉ်များကို မပွားရန်ရော၊ မပြသရန်ပါ ဓမ္မနှင့်ဝိနယ၌ အသီးသီး တားမြစ်ခဲ့သည်အထိ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ပွားခဲ့ သော အဘိညာဉ်များမှာ ဤအဘိညာဉ်များနှင့် လားလားမျှ မပတ်သက်သော အဘိညာဉ်များ ဖြစ်သည်။

လူများအနေဖြင့် အဘိညာဉ်ကဲ့သို့သော စိတ်နှင့်စပ်သောတရား အသိ နည်းကြသေးသောကြောင့် ဤကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားမသိဖြစ်ပြီး၊ ထပ်တူ ထင်မြင်မိကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် တပည့်များ ကို တားမြစ်ခဲ့သော ဤအဘိညာဉ်များကို ကိုယ်တိုင်ပွားများမှု မပြု၊ ပွားများသော အဘိညာဉ်မှာလည်း တပည့်များကို တားမြစ်ထားသော အဘိညာဉ်စိတ် မဟုတ်ခဲ့ကြောင်း သိအပ်လှသည်။

စိတ်သည် လူမှသီးခြားဖြစ်သောအရာ မဟုတ်။ စိတ်သည် လူမှဖြစ်ပွားသော အမှုအရာကြိယာစွမ်းရည်မျှ ဖြစ်သည်။ ဤအသိသည် အဆန်းမဟုတ်၊ သက်သက် ရိုးတာသော အသိအမြင်မျှ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစကားနှင့်စပ်၍ အငြင်းပွားရန် အားမထုတ်အပ်။

စိတ်သည် လူ၏ နက်နဲသောဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တို့ဖြင့် သိပြီးသည်များကိုလည်း သိချင်သိမည်။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တို့ဖြင့် မသိသည်များကိုလည်း သိချင် သိမည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်၏အရာ သည် ကျယ်ဝန်းနက်နဲသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၈

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း စိတ်သည် လူ၏ အစိတ်အပိုင်းတခုမျှ ဖြစ်သည်။ လူအဖြစ် ဖြစ်လျင် မလွဲမသွေ ပါလာမြဲဖြစ်သော လူ့ဇီဝ ယန္တရား လည်ပတ်မှုအတွက် မပါလျင်မပြီးသောအရာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်သည် လူကဖန်ဆင်းသောအရာ မဟုတ်သကဲ့သို့ လူကိုဖန်ဆင်းသောအရာလည်း မဟုတ်။ စိတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤမျှရိုး တာစွာ သိထားရန် လိုအပ်လှသည်။ ဤသို့မသိလျင် စိတ်ကပင် လူကို ဖန်ဆင်းသလိုလို၊ လူက စိတ်ကိုဖန်ဆင်းသလိုလို၊ စိတ်၏ဆန်းကြယ်မှု နောက် ကောက်ကောက်ပါဖြစ်ခါ ထင်ယောင်ဝိုးဝါး အတွေးမှားမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ်၌ အထက်က ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်းပင် စိတ်ကလည်း လူကိုဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်၊ လူက လည်း စိတ်ကိုဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်။ လူသည် စိတ်စသော အစိတ်အပိုင်းတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သည်။ စိတ်-ဟူသည် လူဟူသော အပေါင်း၏ အစိတ်အ ပိုင်းပစ္စည်းသာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပင် လူနှင့်စိတ်မှာ ခွဲမရသောအရာသာ ဖြစ်သည်။

စိတ်ဖြင့် ထူးဆန်းထွေလာများကို သိမြင်ခြင်းသည် စိတ်၏ဂုဏ် ရည်လက္ခဏာမျှ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ သိရခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့် လူသည်ပင် စိတ်၏ဖန်ဆင်းရပ်ဖြစ်သည်-ဟု ဆွဲယူသွားခြင်း ခံရခြင်း

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေးနောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၃၉

သည် မသင့်။ စိတ်သည် လူကို ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ကူးနေစေသည် ဟူ၍ ထင်ယောင်ယိုးမှား ဝိုးတဝါးအတွေးကိုလည်း ဖြစ်စေသောအရာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ၏ လက်သည်သည် ‘စိတ်’- ဖြစ်သည်။

ရှေးဘဝနောက်ဘဝအယူသည် ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းကြောင်း မဂ္ဂ တရားအတွက် အယူမှားဖြစ်သည်။

ဖြစ်သည်-ဆိုလည်း အမှား၊

မဖြစ်-ဆိုလည်း အမှားပင်။

ဤအမှား၏ လက်သည်သည် လောကီအဘိညာဉ်စိတ်များနှင့် အခြားစိတ်များ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ကို မျက်လှည့်သမားနှင့်တူ ကြောင်း ရှေးပဝေသဏီကပင် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ဗြဟ္မဇာလ သုတ္တန်လိုမျိုး၌ ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်က ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အယူမှားများ ဖြစ်ပွားရခြင်း၏ လက်သည်ကို ကောင်းစွာဟောကြားခဲ့သည်။ လက် သည်များမှာ အဘိညာဉ်ကဲ့သို့သော စိတ်များပင်ဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှား တွေ့ကြရမည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်နှင့်မဖြစ်အယူများသည် စိတ္တဇများ ဖြစ်ကြသည်။ စိတ်ဖြစ်ပစ္စည်းများဟု ဆိုလိုပါသည်။ စိတ် သည် အဟုတ်အမှန်ကို ပြတတ်သကဲ့သို့ အဟုတ်အမှန်နှင့်ကင်း၍လည်း ပြနိုင်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၀

စိတ်သည် ကွန်ပျူတာ၏ ပြကွက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ဦးနှောက်သည် ကွန်ပျူတာဖြစ်သည်။ ဦးနှောက်အတွင်း၌ အာရုံခံအင်္ဂါများမှ အာရုံအချက်အလက်များကို ခွဲပေးရသည်။ မှန်သည်ကိုလည်း ခွဲပေးသည်၊ မမှန်မကန်လည်း ခွဲပေးသည်။ ဦးနှောက်သည် အခွံခံရသော အချက်အလက်များဖြင့် တွက်ချက်ပြီး အဖြေကို ထုတ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဟုတ်မှန်သည်ကိုလည်း အဖြေအဖြစ်ထုတ်လိုက် ထုတ်မည်၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလည်း အဖြေထုတ်လိုက် ထုတ်မည်။

ထို့ပြင် ဦးနှောက်ကျန်းမာရှင်သန်မှု ကောင်း၊မကောင်းလည်း ရှိသေးသည်။ လူ မကျန်းမာသောအခါ ဦးနှောက်ဓာတ်သဘာဝများ လိုအပ်သည်ထက် လျော့၍ ဖြစ်စေ၊ ပို၍ဖြစ်စေ ရလျှင် ဦးနှောက်အလုပ်များ ချို့တဲ့ပြီး စိတ်များပြောင်းလဲမည်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်သည် အဟုတ်၊မဟုတ်နှစ်မျိုးလုံးကိုပင် ပြနိုင်သော ဂုဏ်ရည်လက္ခဏာ ရှိသည်။ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်နှင့်မဖြစ် အမြင်မှားကိုပြသော လက်သည်သည် ‘စိတ်’-ဖြစ်သည်။

ရှေးဘဝနောက်ဘဝ အမြင်မှားကို ဖြစ်ပွားစေသော သဲလွန်စများမှာ စိတ်ပစ္စည်းမျှသာ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ သဲလွန်စများမှာ...

လူဝင်စား၊

သေရွာပြန်၊

သေခါနီးအာရုံ၊

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၁

တစ္ဆေ,သရဲ၊

နတ်ဖမ်းစား၊ အစစများ ဖြစ်သည်။

ဤသဲလွန်စများကို စိတ်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ဝေဖန်သုံးသပ်နိုင်
လျှင် ရှေးဘဝနောက်ဘဝအမြင်မှားများ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ်ကြမည်
ဖြစ်သည်။

အခန်း(၃)
ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝ သဲလွန်စသုံးသပ်ချက်

၉။ လူဝင်စားသုံးသပ်ချက်

လူဝင်စား-သည် အရှေ့တိုင်းသားတို့၏အတွက် ဟောင်းနေသောပစ္စည်း ဖြစ်သည်။ ဣန္ဒြိယ၊ မြန်မာ၊ သီရိကလီ၊ ထိုင်း-စသော နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများသည် လူဝင်စားပုံပြင်များ နားနှင့်အလျှံ ကြားဖူးနေကြသည်။

ယနေ့ခေတ်၌ကား အနောက်တိုင်းသားများလောကဝယ် လူဝင်စား ခေတ်စားလာခဲ့သည်။ လူဝင်စား-သည် အနောက်တိုင်းသားများ လက် ရောက်သောအခါ အသက်ဝင်ရှင်သန်လျက် အရောင်စူးရှ တောက်ပလာသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း?

အနောက်တိုင်းသားတို့သည် သိပ္ပံပညာဖြင့် ကမ္ဘာ့အလယ် ဂုဏ်ထည်ကြပြီးသူများ ဖြစ်၍ သူတို့ပြောလျင် ဟုတ်၍ပင်ဖြစ်ရမည်-ဟု ယုံကြည်ခံရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ အနောက်တိုင်းသားတို့၏ အကူကိုရသောအခါ လူဝင်စားသည် အရှေ့တိုင်းသားတို့လက်၌ အအိုအဟောင်းဘဝမှ ခေါင်းထောင်၍ ထလာသည်။ ကြက်တူရွေးကတော်တော်၊ မယ်တော်ကကဲကဲ-ဆိုသကဲ့

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၃

သို့ အနောက်တိုင်းသားတို့အပြောက တော်တော်-ဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်းသားများက ကဲ-နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဗာဂျီးနီးယားတက္ကသိုလ် စိတ်ရောဂါဗေဒ ပါမောက္ခ စတီဗင်ဆင်သည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လူဝင်စားများကို အနိုင်နိုင်ငံသို့ အထပ်ထပ် ရှာမှီးလေ့လာနေခဲ့သည်။ လူဝင်စားနှစ်ထောင်လောက် ရှိခဲ့ပြီဖြစ် သည်။ လူဝင်စားကို ဤမျှလေ့လာပြီးသူ ဟူ၍ ကမ္ဘာပေါ်၌ ရှားလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ဤသို့လေ့လာသော စတီဗင်ဆင်သည် ဘာပြောခဲ့သနည်း?
ရှေ့နောက်ဘဝရှိသည်မှာ ဧကန္တပါပဲဗျာ-ဟု ပြောမည်ထင်ပါသလား?

ဤသို့ မပြောပါ။ သူ့သုတေသနပြုချက်ကို ဖတ်ရသော အရှေ့တိုင်းကသာ သူကဲ့သို့ သုတေသနမပြုဘဲ အထက်ပါမှတ်ချက်မျိုး ချကြပါသည်။ ရှေ့နောက်ဘဝရှိသည်မှာ ဧကန္တပါပဲ’-ဟူ၍။

စတီဗင်ဆင်၏မှတ်ချက်မှာ ဤမှတ်ချက်နှင့် အဓိပ္ပါယ်ချင်း ကွဲလွဲပါသည်။ ‘ရှေ့နောက်ဘဝရှိသည်-ဟု တနေ့၌ ပြောနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်’-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။ သုတေသနပြုပြီးသမျှအရ ပြောနိုင်ခြင်း မရှိသေး။ ပြောနိုင်မည်ထင်ရုံမျှ ရှိသေးသည်-ဟုသာ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၄

သမုဒ္ဒရာ၏သဘာဝကို သိရန် သမုဒ္ဒရာကိုကုန်အောင် လိုက်ကြည့်ရန် မလိုအပ်၊ လိုက်ကြည့်၍လည်း ရမည်မဟုတ်။ တွေ့မြင်ရသမျှ သမုဒ္ဒရာကိုပင် ဉာဏ်ဖြင့်ဆ၍ သမုဒ္ဒရာသည် ဤသို့သဘောရှိသည်ဟု သိရသည်။ လူဝင်စားလည်း ဤအတူ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားခပ်သိမ်းကို စောကြောမှ လူဝင်စားသဘာဝ သိရမည် မဟုတ်၊ လူဝင်စားခပ်သိမ်းကိုလည်း ကုန်စုံအောင် လေ့လာနိုင်မည် မဟုတ်။ လူဝင်စား အတော်အသင့်လေ့လာလျှင် လူဝင်စားတို့သဘာဝ သိရမည်သာ ဖြစ်သည်။

စတီဗင်ဆင်၏ လူဝင်စားလေ့လာမှုသည် ပိုမိုမိုမြန်နေသော လေ့လာမှု ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ဆိုနိုင်သနည်း? လူဝင်စားများသည် တခုနှင့်တခု မခြားလှသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မထူးခြားဘဲ အရေအတွက်များခြင်းသည် အကျိုးထူးတရားဖြစ်ပွားရန် ထောက်ကူလိမ့်မည် မဟုတ်။ အကျိုးနည်းမှုကိုသာ ဖြစ်ပွားရန်ရှိသည်။

အဘယ်သို့နည်း? အဓိပ္ပါယ်မထူးခြားသော်လည်း စကားတခုကို ထပ်၍ထပ်၍ဆိုလျှင် ဆိုသူနှင့်ကြားသူများ၌ စိတ္တဇဝင်လာနိုင်သည်။ တွေ့ကြုံဖန်များ၍ ယုံလာခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ လူဝင်စားသည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း ခိုင်လုံသော သက်သေကို ပေးနိုင်သည်ဆိုလျှင် လူဝင်စားတယောက်သည် လုံလောက်ပြီဖြစ်သည်။ ပိုမိုမိုအနေဖြင့် နှစ်ယောက်သုံးယောက်ထက်ပိုရန်အကြောင်း မရှိသင့်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၅

စတီဗင်ဆင်အနေနှင့် လူဝင်စား နှစ်ထောင်လောက်သည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း သက်သေမလုံလောက်သေးဆိုလျှင် လူဝင်စား သည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် သက်သေမမြောက် သောကြောင့်သာ ဖြစ်ရမည်အမှန် ဖြစ်သည်။

စတီဗင်ဆင် ဆက်လက်ပြီး လူဝင်စား သုတေသန ပြုပါစေ။ လူဝင်စားဖြင့် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ စတီဗင်ဆင် အဆုံးသတ်မည်မှာ အသေအချာဖြစ်သည်။

ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်ကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် ရှေ့နောက် ဘဝများကို ပြန်ပြောနိုင်ပါသည်ဆိုသော လူဝင်စားမျှဖြင့် လုံလောက် လိမ့်မည် မဟုတ်။ ရှေ့နောက်ဘဝနှင့် ဤဘဝသည် ကွဲပြားခြားနားသော ဘဝနှစ်ခုဖြစ်သည်။ ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိခဲ့သည်ဆိုလျှင် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ပြောနိုင်ရုံမျှဖြင့် အမှန်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း လုံလောက်မည် မဟုတ်။

ခြားနားသောဘဝနှစ်ခုအကြား အဘယ်သို့ဆက်စပ်သည်ကို ဒဿနစကားဖြင့် သက်သေခံရမှ ဖြစ်မည်။ ထိုဘဝမှဤဘဝ၊ ဤဘဝမှ အခြားဘဝ၊ အဘယ်သို့ဆက်စပ်သည်ကို အငြင်းပွားဖွယ်ကုန်သည်အထိ ရှင်းပြနိုင်ဖို့ လိုအပ်သည်။

သဘောတရားမပါသော လက်တွေ့သည် ချီးမွမ်းဖွယ် လေးစား လောက်ဖွယ် မရှိ။

လူပြိန်းတို့အလယ်၌ လူရည်လည်လုပ်နိုင်ရုံမျှ ထွန်းတောက်မည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၆

ဘဝနှစ်ခုအကြား ဆက်စပ်မှုသဘောတရားမပါဘဲ လူဝင်စားပြကွက်သည် လူပြိန်းများကို အမှောင်ထု ကြီးသည်ထက်ကြီးရန် တွန်းအားပေးခြင်းမျှ ဖြစ်သည်။

အကယ် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ရှိသည်မှာ အမှန်အကန်ဖြစ်ကြောင်း ပြလိုလျှင် လူဝင်စားသည် အလေးဂရုမပြုလောက်။ လက်တွေ့၏ မီးရှူးတန်ဆောင် ဖြစ်သော သဘောတရားဖြင့် ရှင်းအပ်သည်။ သဘောတရားသည် ပညာရှိတို့၏အလုပ် ဖြစ်သည်။

လူဟူသော သမုတိပညတ်၌ အခြေခံအားဖြင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ အပြင် အပိုသဘာဝ တရပ်ရပ်အဖြစ် မရှိ။ လူ-ဟူသော သမုတိတရား ကျေကွဲပျက်ပြုန်းသောအခါ အခြေခံသဘာဝများဖြစ်ကြသော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးသည် နောင်ဘဝတခုခုစီသို့ အဘယ်အရာ သွားသနည်း? သို့မဟုတ် မသွားဆိုလျှင်လည်း ဘယ်အရာကို ဘယ်သို့ ဖြစ်စေသနည်း?

အကျိုးတခုခုသည် အကြောင်းတခုခုကြောင့်ဖြစ်သည်-ဟု ဆိုလျှင် အကျိုးနှင့်အကြောင်းတို့၏ ဆက်စပ်ပုံကို ပြနိုင်ရသည်။ ဆက်စပ်မှုမပြနိုင်ဘဲ ဆက်စပ်သည်-ဟုဆိုသော စကားသည် ပြည့်စုံသော စကား မဟုတ်။

ကမ္ဘာ့တဘက်ခြမ်းမှ လျှပ်စစ်ရုပ်သံလှိုင်း တခုခုသည် ကမ္ဘာ့ဤဘက်ခြမ်းရှိ တီဗွီ၌ ထင်လာသောအခါ တီဗွီ၌ထင်မှုသည်အကျိုး၊ ကမ္ဘာ့ဟိုဘက်ခြမ်းမှ ထုတ်လွှင့်မှုသည် အကြောင်း။ ဤအကြောင်း

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၇

သည် အကျိုးအဖြစ်ရောက်ရန် အဘယ်ပုံပယောဂဖြင့်၊ အဘယ်မျှသော ကာလကိုယူပြီး၊ အဘယ်ဌာနကို ကျော်ဖြတ်ခါ ဆက်စပ်ဖြစ်ပွားသည်ဟု အတိအကျ ပြ၍ရသည်။ ဆက်စပ်သည်ဆိုလျှင် ဆက်စပ်မှုကို ဤသို့ ပြနိုင်ရန် လိုအပ်သည်။

နောက်ဘဝမှ ကံတရားသည် ဤဘဝ ဝိပါက်ဝိညာဉ်နှင့် ကမ္မဇရပ်များ ဖြစ်ပွားရန် အကြောင်းပြုသည်-ဆိုလိုလျှင် ဆိုလိုသူသည် ဆိုမည့်စကား၌ပါဝင်သော အကြောင်းတရားဖြစ်သော ကံတရားသဘာဝကို သိမြင်ရှင်းပြရန် တာဝန်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

ကံတရား၏သတ္တိသည် အဘယ်သို့ဖြစ်သည်၊ ဤသတ္တိသည် ဤဘဝဖြစ်မည့်နေရာအရောက် မည်သို့သက်ရောက်သည်၊ ဤဘဝနှင့် ထိုဘဝအကြား ဖြစ်သောဌာနကို မည်သို့ကျော်ဖြတ်သည်၊ မည်မျှအချိန်ကို ယူ၍ ကျော်ဖြတ်သည်၊ မည်သည့်အသွင်ဖြင့် ကျော်ဖြတ်သည်-ဟု သိမြင်သည့်အတိုင်း ပြသရန် တာဝန်ရှိသည်။

ဤပြဿနာသည် ကမ္ဘာ့ဒဿနလောက၌ လုံးလည်ခတ်နေခဲ့သော ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ မည်သူမျှ သက်သေမပြနိုင်ကြ၍ မည်သူမျှ အောင်ပွဲမရဘဲ ကိုယ်ထင်သည့်အတိုင်း ကိုယ်စိုင်း ပြုလုပ်နေကြရသော ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

လူသည် ကံကြောင့်ဖြစ်သည်-ဆိုလျှင် ‘လူအစ-ဝိညာဉ်က’-ဟု ဖြစ်မည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၈

လူသည် မြေ,ရေ,လေ,မီး ဓာတ်ကြီးတွေကြောင့်ဖြစ်သည်- ဆိုလျှင် ‘လူအစ-ရုပ်က’-ဟု ဖြစ်မည်။

ဝိညာဉ်ကစသည်ဆိုလျှင် နာမ်ပဓာနဝါဒ၊ ရုပ်ကစသည်ဆိုလျှင် ရုပ်ပဓာနဝါဒ။ ဤနှစ်ဝါဒ သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အပြိုင်ငြင်းခုံကြသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ဘယ်သူမျှ အနိုင်မရဘဲ သူမသာကိုယ်မသာမျှ ဖြစ်နေကြရသည်။

ဤသို့ဖြစ်နေသည်ကို အနိုင်ရရန် လူဝင်စားကို ဖော်သည်ဆိုလျှင် ချီးမွမ်း သင့်လိမ့်မည် မဟုတ်။ လက်တွေ့သည် သဘောတရား၏မှတ် ကျောက်သာ ဖြစ်၍ သဘောတရားကို မထောက်ကူနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်,မဖြစ်ပြဿနာသည် ဒဿနလောက- က ရှင်းမပြနိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။ ဒဿနလောက-က ရှင်းမပြနိုင် သောအရာကို လက်တွေ့လူဝင်စားက ရှင်းပြနိုင်ရန် ကြိုးစားခြင်းမှာ အကျိုးမပြီးနိုင်သော လုပ်ရပ်သာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားခြင်းဖြစ်သည်

ယေဘုယျအားဖြင့် အရှေ့တိုင်းဒဿနများသည် ‘နာမ်ပဓာန ဝါဒ’ ဖြစ်ကြသည်။ ဣန္ဒြိယဒဿနများသည် ရှေးဘဝနောက်ဘဝဒဿန အများအပြား ဖြစ်သည်။ ဤဒဿနများသည် ကမ္ဘာ့ဒဿနသရဖူကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခြင်း မရှိကြ။ကိုယ့်အကြိုက်နှင့် ကိုယ်နေရုံမျှ ယုံကြည်မှုဖြင့် ရပ်တည်ရသော ဘာသာရေးဘဝ ခံယူနေကြရသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၄၉

ထို့ကြောင့် ဒဿနဖြင့် ဖော်ထုတ်အောင်ပွဲခံ၍ မရသော ရှေ့ဘဝ
နောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်ကို လက်တွေ့ဘဝ လူဝင်စားများဖြင့် ရှာဖွေခြင်း
ဖြင့် မရနိုင်။ ထို့ကြောင့် စတီဗင်ဆင်သည် နောက်ထပ် လူဝင်စားများကို
ရှာဖွေမှု ဆက်လက်ပြုလုပ်သော်လည်း ဤပြဿနာ၏အဖြေကို မရဘဲ
သာလျှင် ဘဝနိဂုံးချုပ်ရမည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားကို လေ့လာသူများသည် နာမ်ပဓာနဝါဒကို တနည်း
မဟုတ်တနည်းဖြင့် ညွှတ်ရှိုင်းကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ မိမိတို့၏ နာမ်
ပဓာနဒဿနကို ခိုင်မာမှုပြုကြရန် အထောက်အကူအဖြစ် အားပြုရှာဖွေ
ဖော်ထုတ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြုကြသည်မှာ မပြုအပ်သည်ကို
ပြုကြခြင်း ဖြစ်၍၊အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်သော်လည်း မိမိယုံကြည်မှု၌
အတ္တဝါဒုပါဒါန် ဟူသော ကိုယ့်ဝါဒမှန်အစွဲ၏ စေခိုင်းချက်အရ ရေနစ်သူ
သက်ကယ်ပင်ဆွဲဆိုသကဲ့သို့ ပြုမိပြုရာ ပြုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ပြုကြသူများ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများအပြားလည်း ပါဝင်
နေကြသည်။ သူတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ
အစစ်များမူကား မဟုတ်ကြ။ သူတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ဒဿနကိုမျှ သိမြင်ခြင်း
မရှိကြသူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်-ဟု မှတ်ထင်ကြသူ
များ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်သူများ ဖြစ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။
ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ဗုဒ္ဓဘာဝနာကို မပွားရသေးသော်မှ ဗုဒ္ဓဒဿနကို
အောက်ထစ်ဆုံးအဖြစ် သိရန် တာဝန်ယူရမည် မဟုတ်ပါလော။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၀

သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဗုဒ္ဓဒဿနကို မသိကြောင်း ဝန်ခံကြသည်။ သူတို့၌ ဒိဋ္ဌိနှင့်ဝိစိကိစ္ဆာ မပြုတ်ကြသေးဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ မပြုတ်ကြသေးခြင်းသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ် မိစ္ဆာဒဿနများ ရှိနေသေးခြင်းကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

မိစ္ဆာဒဿနသည် ဗုဒ္ဓဒဿနဖြစ်သော စရဏဒဿန မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓဒဿနသည် သမ္မာဒဿန=သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်။ ဤအဆိုမှန်ကြောင်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သမ္မာတရား၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို အစဦးဟောထားချက်ဖြင့် ထင်ရှားသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း သမ္မာဒဿနတရားကို မသိသောကြောင့် မိစ္ဆာဒဿနများ ပွားများမိကြခါ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊ မဖြစ်အယူများကို အမှန်ထင်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ရုပ်ပဓာန၊ နာမ်ပဓာနဟူသော ကမ္ဘာရှင်းမရသော ဝါဒများ မှ ကောင်းစွာရှောင်ရှားခဲ့သောဝါဒ ဖြစ်သည်။ ရှောင်ရှားခြင်းကို အကြိမ်ကြိမ်ပင် မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ရှောင်ရှားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ပရိယာယ်ပေါင်းများစွာကို ပြောခဲ့သည်။ ဤဟောပြောချက် ပရိယာယ်ပုဒ်များကလည်း ပင်မသဘောဓမ္မနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ဓမ္မများ၌ ရှေ့နောက်ဘဝဘက်ယိမ်းသော စကားများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ဆိုလျှင်ထိုစကားများသည် ဗုဒ္ဓစကားနှင့်မသက်ဆိုင်ကြောင်း သိမြင်အပ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၁

ဗုဒ္ဓသည် စကားနှစ်ခွကိုပြောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်အစား မဟုတ်ကြောင်း မယုံမှားအပ်သူ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဓမ္မ၌ ရှေ့နောက်ဘဝယိမ်းသော စကား များသည် ဗုဒ္ဓဒဿနကိုမသိဘဲ ဗုဒ္ဓတပည့်အစဉ်တွင် ပါဝင်နေသူများက ဗုဒ္ဓဒဿနကို နားမလည်ကြသောကြောင့် ဒိဋ္ဌိ,ဝိစိကိစ္ဆာများ၏ အလွမ်းမိုး များ ခံရခါ ဒိဋ္ဌိ,ဝိစိကိစ္ဆာသံများ ပေးသည့်အနေဖြင့် ရှေ့နောက်ဘဝများ ဆိုင်ရာကို ထည့်သွင်းခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားလေ့လာမှုများ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ပါဝင်နေကြခြင်း မှာ ယောင်မှား ပါဝင်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် မြင်းစီး၍ အထီးအမ မသိသူများ ပါဝင်နေကြခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ် သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ပြီး နာမ်ပဓာနဝါဒကို လက်ခံနေသူများသည် ဗုဒ္ဓဝါဒီမဟုတ်ဘဲ နာမ်ပဓာနဝါဒီများသာ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ရုပ်ပဓာနဝါဒ , နာမ်ပဓာနဝါဒဟူသော
ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဝါဒ , အတ္တကိလမထာနု
ယောဂဝါဒ အစွန်းနှစ်ဝမှလွတ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါ
အရိယမဂ္ဂဝါဒ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားဖြင့် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း ပေါ်ထွန်းရန် ကြိုးစား နေကြသူများသည် နာမ်ဝါဒီများ ဖြစ်ကြသည်။ စတီဗင်ဆင်တို့သည် လည်း နာမ်ပဓာနဝါဒီ ပင် ဖြစ်ကြသည်။ လူဝင်စားသည် နာမ်ပဓာနဝါဒ ခေါင်းထောင်ထရန် ကြိုးစားချက်မျှ ဖြစ်သည်။ ဒဿနမှာ အောင်ပွဲမရဘဲ လူဝင်စားဖြင့် အောင်ပွဲရရန် မဖြစ်နိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၂

လူဝင်စားများကို သုံးသပ်ကြည့်လျှင် လူဝင်စားအတွင်းမှပင် လူဝင်စား၏ စိတ္တဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားချက်များ ပေါ်လွင်မည်ဖြစ်သည်။ လူဝင်စားများကို လေ့လာသောအခါ ဒေသအလိုက်၊ လူမျိုးအလိုက်၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုအလိုက်၊ ဝင်စားမှုသဘောများ ကွဲပြားပုံ တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်...။

- (၁) မြန်မာပြည်၌ လူဝင်စားသည် သောင်းသိန်းမက ရှိသည်။ အခြားဘာသာစကားဖြစ်သော နောက်ဘဝမှ ဘာသာ စကားကို ပြောတတ်သူဟူ၍ မရှိဟု ဆိုရမည်။ အကယ်၍ရှိလျှင် ဤအကြောင်း ဟိုးဟိုးကျော်အောင် လူသိ ထင်ရှားမည်သာ ဖြစ်၍၊ ဤသို့ မထင် ရှားခြင်းသည်ပင် မရှိခြင်း၏သက်သေ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြား လူဝင်စားများ ၌ ရှိသည်။
- (၂) ထို့ပြင်လည်း မြန်မာလူဝင်စား အသောင်းအသိန်းတို့သည် အရေအတွက် ဤမျှ အများအပြားရှိသော်လည်း နှစ် ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာက ဘယ်သူဝင်စားသည်ဟူသော လူဝင်စားလည်း မရှိ-ဖြစ်သည်။ ဥပမာ-လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ထောင်သုံးထောင်က လေးငါးထောင်က လူဝင် စားမျိုး ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်း လူဝင်စားများ၌ ရှိ သည်။
- (၃) ထို့ပြင်တနည်းလည်း မြန်မာလူဝင်စား အများအပြားတို့ သည် ဤသို့ အရေအတွက် များပြားသော်လည်း အခြား

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၃

နိုင်ငံ၊ အခြားတိုက်တို့မှ လာရောက်ဝင်စားသည် ဟူ၍ လည်း မရှိ ဖြစ်သည်။ မြန်မာမဟုတ်သော လူဝင်စားများ ဌှိ ရှိသည်။

- (၄) နောက်တဖန်အားဖြင့် မြန်မာလူဝင်စား အများအပြား သည် လူဘဝမှ ဝင်စားသူချည်း မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝမှ ဝင်စားသူလည်း အများအပြား ဖြစ်သည်။ ရာနှုန်း အနေ ဖြင့် ငါးသို့မဟုတ် တစ်ဆယ်အောက် လျော့မည်မဟုတ် ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်း လူဝင်စားများ၌ ဤသို့ တွေ့ရ ခြင်းမရှိ။
- (၅) နောက်တဖန်လည်း မြန်မာလူဝင်စား၌ ရုပ်ဘဝကူးများ ရှိပြီး၊ အနောက်တိုင်း၌ ရုပ်ဘဝကူး မတွေ့ရ။
- (၆) မြန်မာလူဝင်စားများ၌ လူဘဝမှ တိရစ္ဆာန်ဘဝကူးခြင်း များ ရှိပြီး၊ အခြားလူဝင်စားများ၌ လူမှ တိရစ္ဆာန်ဘဝ ကူးခြင်းများ မတွေ့ရ။
- (၇) နိုင်ငံခြားလူဝင်စားများ ဘဝဟောင်း ဘာသာစကား ပြောခြင်းများ၊ လူဝင်စားတိရစ္ဆာန်များ လူစကားမပြော ကြ။
- (၈) မြန်မာလူဝင်စား၌ လူဝင်စားဖြစ်သူ ကိုယ်ဝန်အဖြစ် ရောက်မှ သေသူ ဝင်စားမှုရှိသည်။ ကမ္ဘာ့လူဝင်စား၌ ဤသို့မရှိ ဖြစ်သည်။
- (၉) မြန်မာ၌ လူမသေဘဲ လူဝင်စားရှိသည်။ အခြား၌ မရှိ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၄

(၁၀) လူတစ်ယောက်သေပြီး နှစ်ယောက်ဝင်စားလည်းရှိ ဖြစ်သည်။

ဤတင်ပြချက် လူဝင်စားများ၌ လူမျိုး၊ ဘာသာနှင့် ဒေသအလိုက် ကွဲပြားခြားနားခြင်းရှိပုံ အမြွက်မျှ တင်ပြချက် ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို စနစ်တကျလေ့လာလျှင် ခြားနားချက်ပေါင်း အများအပြား ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာမည်မှာ အသေအချာဖြစ်သည်။

လူဝင်စားများသည် လူမျိုး၊ဘာသာ၊ဒေသအလိုက် ကွဲပြားမှုများ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရသနည်း? တနေရာ၌ဖြစ်သော အချိုးအလိုက် အနည်းငယ်လွဲချော်ချက် ရှိသည်မှအပ အခြားနေရာလည်း ဖြစ်ရန်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤသို့မဖြစ်ဘဲ တကျောင်းတဂါထာ တရွာတပုဒ်ဆန်း အဖြစ်များ ဖြစ်ပွားနေခြင်းမှာ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သနည်း?

ဤပြဿနာသည် လူဝင်စားများ၏ အမှန်ဘဝမဟုတ်ဘဲ စိတ္တဇပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ကောင်လုပ်မည့်အရာ ဖြစ်သည်။ စိတ္တဇပစ္စည်းသည် သူ့ဒေသ၊ သူ့ဘာသာ၊ သူ့လူမျိုး၌သာ မကွဲတူညီ ရှိနိုင်ပြီး၊အခြားဒေသ၊ဘာသာ၊လူမျိုးတို့၌ မကွဲတူညီ မရှိနိုင်။

လူ၌ မိမိဘဝနှင့်မဆိုင်သော အကြောင်းများကို ထင်မြင်ပြောဆိုမှုမှာ ဖြစ်တတ်သောသဘော ရှိနိုင်ရန် ရှိသည်။ ဤအဖြစ်သည် ဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ဟု လူများ မသိကြလျင်သာ ရှိမည်၊ ဖြစ်နေသည်ကိုကား လူများ လက်ခံနေကြရသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၅

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း လူဝင်စားအဖြစ်များသည် သူ့ဒေသ၊ သူ့ဘာသာ၊ သူ့လူမျိုး၏ အကန့်အသတ်ကိုကား ခံရဟန်ရှိသည်။ သူ့ဒေသ၊ ဘာသာ၊ လူမျိုး၏ လူဝင်စားများ ဖြစ်တတ်မှုထက် ကျော်လွှား၍ ဖြစ်ကြ မြဲ ရှိဟန်မတူ။

လူဝင်စားသည် အကယ် ရှေးဘဝမှလာ၍ လူဝင်စားသည်ဆို လျင် ဤသို့ အကန့်အသတ်ပြု၍ ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ သဘာဝတရား၌ လူမျိုး၊ ဘာသာ၊ ဒေသစည်းကိုလိုက်နာရန် တာဝန်ရှိသည် မဟုတ်သော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ လူဝင်စားကိုလေ့လာရာ၌ လူဝင်စားအတွင်းပိုင်း၌ လေ့လာခြင်းမပြုဘဲ လူဝင်စား၏ တူညီသောလက္ခဏာများမှ ကွဲပြားခြားနားမှု ရှိသည်များကို ခြုံငုံလေ့လာ တွေ့ရှိရခြင်းများ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားများဟုတ်၊ မဟုတ် သိနိုင်ရန်လေ့လာမှု၌ သဒ္ဓါခေါ်သော အယုံဖြင့် လေ့လာ၍ သင့်မည်မဟုတ်၊ ရုစိခေါ် အကြိုက်ဖြင့်လည်း လေ့လာရန် သင့်မည်မဟုတ်၊ အနုဿဝခေါ် တဆင့်ကြားဖြင့်လည်း လေ့လာရန်သင့်မည် မဟုတ်၊ အာကာရပရိတက္ကခေါ် တစ်ခုတွေ့ နှစ်ခုတွေ့ဖြင့် အတွေ့မစုံဘဲ လိုရာကောက်ချက်ဆွဲ လေ့လာ၍လည်း သင့်မည်မဟုတ်၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိခေါ် ကိုယ့်ဆဋ္ဌအာရုံတွင် တွေ့ထင်ခါမျှဖြင့်လည်း လေ့လာရန်သင့်မည် မဟုတ်ပါ။ မှားယွင်းသော လေ့လာမှုများသာ ဖြစ်ပေမည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၆

တွေ့ရသမျှ လူဝင်စားများ၌ လူဝင်စားသူများသည် အတိတ်ဘဝ မှလာခဲ့သူများဖြစ်သည်ဟူသော အဆိုကို ချေဖျက်စေသော လူဝင်စားများ ပါဝင်နေခြင်းသည် ကောင်းစွာသတိပြုသင့်သောအချက် ဖြစ်သည်။ ဤ အချက်ကို အယုံ၊အကြိုက်၊တဆင့်ကြား၊ကြံလုံး၊ကိုယ်တွေ့တို့ဖြင့် ချေ ဖျက်ကျော်လွှား ခြွင်းချန်ထားမှု မပြုသင့်။

ဝင်စားမည့်သူမသေဘဲ လူဝင်စားမှုမျိုး၊ လူတစ်ယောက်သေပြီး နှစ်ယောက်ဝင်စားမှုမျိုးနှင့် လူဝင်စား ကိုယ်ဝန်အဖြစ်ရောက်မှ ဝင်စားမည့် သူ သေမှုမျိုးသည် လူဝင်စားလောက၌ အမှန်တကယ်ပင် အရေအတွက် မနည်းလှအောင် ရှိနေသည်။

ဝင်စားမည့်သူမသေဘဲ လူဝင်စားမှုတစ်ခုကို ယနေ့အထိ သက်ရှိ ထင်ရှားရှိနေသော သက်တော်၉၈နှစ်အရွယ်ရှိ မင်းကွန်းတောင်ရိုးမှ တရားပြဆရာတော်ကြီးဖြစ်သော သုံးဆယ်ပေးဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြား တော်မူသည့် အဖြစ်အပျက်မှာ...

ဧရာဝတီမြစ်ရိုး ရွာတစ်ရွာ၌ ဖြစ်သည်။ ရွာမှ မိန်းကလေး တယောက်သည် ရွာကိုဆိုက်ကပ်၍ အောက်ပြည်မှဈေးရောင်း ဈေးလှေ ကြီးပေါ်မှ လူငယ်တယောက်နှင့် လူငယ်တို့ဘာဝ ချစ်ကြိုက်နေခဲ့သည်။ ရက်အတန်ကြာ၍ ရွာမှ ဈေးလှေကြီး စုန်ထွက်သောအခါ တိတ်တဆိတ် လိုက်သွားခဲ့သည်။ ဤသို့ လိုက်သွားသည်ကို မိဘများမသိရန် လှည့်စား မှုတစ်ခု ပြုထားခဲ့သည်။ ရေခပ်အိုး၊ ဖိနပ်၊ ဆပ်ပြာနှင့် အဝတ်အစားများ ကို ရေစပ်မှာထားခဲ့သည်။ မိဘများက သူတို့သမီး ရေနစ်သေပြီဟု

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၇

မှတ်ယူကြသည်။ အလောင်းရှာကြသည်။ မတွေ့သောအခါ လက်လျှော့ပြီး ဆွမ်းသွတ်ကြသည်။ တနေ့၌ ရွာတွင်မွေးဖွားသော ကလေးတယောက်သည် ရေနစ်သေသူဝင်စား ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာသည်။ အကြောင်းထုပွတ်နှင့် ဇာစ်မြစ်များကို မကြွင်းမကျန် ပြောနေသည်။

အောက်ပြည်သို့ ချစ်သူနောက်လိုက်သွားသော မိန်းကလေးသည် သားသမီးတစ်ယောက်နှစ်ယောက် ရပြီးနောက် မိဘနှင့်ရွာကို လွမ်းဆွတ်သည်နှင့် ကလေးများကိုပိုက်၍ မိဘရပ်ထံ ပြန်လာခဲ့သည်။ ရွာရေဆိပ်အရောက်၌ သေသူမိန်းကလေးပြန်လာပြီဟု ရွာသူရွာသားများ အုတ်အော်သောင်းနင်း ပြောဆိုကြသည်။ ဤအသံကိုကြားရပြီးနောက်၌ ဝင်စားဆိုသူသည် ထိုမိန်းကလေး အကြောင်း မည်သို့မျှ မပြောတတ်ဘဲ အသွားခဲ့သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် မသေဘဲ ဝင်စားမှုဆိုင်ရာ အဖြစ်အပျက်တခု ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်း နောက်တစ်ခုလည်း မှတ်သားရန် ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကိုပြောပြသူမှာ မင်းကွန်းတောင်ရိုး ရန်ကင်းချောင်မှ ဆရာတော်ဦးဒီပ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်မိန့်ကြားစဉ်က အမှတ်တမဲ့ဖြစ်၍ မြို့အမည်ကို မေ့ခဲ့သည်။ မြို့တမြို့ဟူ၍သာ မှတ်မိတော့သည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ ထိုမြို့ ကျောင်းတကျောင်း၌ ဖြစ်သည်။ နှစ်အတန်ကြာက ထိုကျောင်းဘုန်းကြီးသည် သေလုမျောပါး နာဖျားမကျန်း ဖြစ်သည်။ ဤကျောင်းသို့ ကလေးတယောက်လက်ဆွဲ၍ ဒကာမတယောက် ရောက်လာသည်။ ဘုန်းကြီးသည် ဒကာမကို ဘယ်ကလာ

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၈

သည်။ ဘာကိစ္စလာသည်ကို မေးမြန်းရာ ဒကာမက သူလာရခြင်းမှာ ဤကလေးက ဤကျောင်းသွားလိုကြောင်း၊ ဤကျောင်းမှာ သူ့နောက် ဘဝက ဘုန်းကြီးအဖြစ် ကျောင်းထိုင်ခဲ့သောကျောင်း ဖြစ်ကြောင်း အထပ်ထပ်ပူဆာ၍ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ကလေးကို ဘုန်းကြီးမေးမြန်းသည်။ ဒါ-မင့်ကျောင်းဖြစ်တယ် ဆိုလျှင် မင်းက သည်ကျောင်းထိုင်သွားတဲ့ ဘုန်းကြီးဘယ်သူလဲ-ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကလေးကလည်း ပြန်ဖြေသည်။ သူဟာ ဘုန်းကြီးဦးဉာဏော -ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီးက ပြန်ပြောသည်။ ဘုန်းကြီးဦးဉာဏောက ငါကွ၊ မင်းက ဘုန်းကြီးဦးဉာဏော ဝင်စားတာဆိုလျှင် ဦးဉာဏောရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိမြင်အောင် ဘာပြနိုင်သလဲ-ဟု ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်ကလည်း ပြန်ပြောသည်။ တပည့်တော် ဦးဉာဏော အစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဦးဉာဏောဘဝက မြှုပ်ထားခဲ့သည့်ငွေအိုးကို ပြပါမယ်ဟု ဆိုခါ ဦးဉာဏော အမှန်တကယ်မြှုပ်နှံထားသည့် ငွေအိုးကို ပြသသည်။ ဦးဉာဏောလည်း ပြောစရာစကား ကုန်သွားသလိုဖြစ်ခါ သည်လိုဆိုတော့ သည်ငွေအိုးတဝက်ကို မင်းယူကွာ၊ ငါ-တစ်ဝက်ပဲယူပါ တော့မယ် ပြောခါ ငွေအိုးတဝက်ကို ပေးလိုက်ရသည်ဟု ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်၏ ဒုတိယတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ပိုမိုပြည့်စုံ ဖြစ် သွားရန် တတိယ လူမသေဘဲဝင်စားမှုတစ်ခု ထုတ်ပြပါဦးမည်။ ဤ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြသူမှာ ကလေးဝမြို့မှ ထီးလင်းနယ်သား တရား စာလိုက်စားသော ဒကာကြီးတဦး ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ သူ့နာမည်ကို အမှတ်မရတော့ပါ။ ကလေးဝမြို့နယ် ဆက်သွယ်ပို့ဆောင်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၅၉

ရေး၌ လူကြီးလုပ်လာခဲ့သော ကျောင်းဆရာဟောင်း ဦးထွန်းအောင်တို့၏ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်က ထီးလင်းမြို့၌ ဖြစ်သည်။ ရက်စက်စွာ အဖမ်းအဆီးပြုသော တောခေါင်းကို သစ်ခုတ် သူအရပ်သားများက တောထဲမှာပင် ဓားဖြင့် ဝိုင်းခုတ်သတ်ပစ် ထားခဲ့ကြ သည်။ နောက်ရက်များ၌ အခြားသစ်ခုတ်လာသူများသည် ဓားခုတ်ခံပြီး လဲနေသော မသေသေးသော တောခေါင်းကိုတွေ့ကြရပြီး ထီးလင်းမြို့ ဆေးရုံသို့ တင်ပေးကြသည်။ တောခေါင်းမှာ အသက်ချမ်းသာရာ ရသွား သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပြီး များစွာမကြာမီမှာပင် ထီးလင်းမြို့၌ ထူးခြားသော ကလေးတယောက် မွေးဖွားသည်။ ထိုကလေး၏ ခေါင်း၊ခါး၊ခြေ၊လက် တို့၌ ဓားဒဏ်ရာများအပြည့်ဖြင့် မွေးဖွားလာခြင်း ဖြစ်သည်။ထိုကလေး စကားပြောတတ်သောအခါ၊ထိုကလေးသည် သူဘယ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ကို ဘယ်တောမှာ ဘယ်သူတွေက ဝိုင်းဝန်း၍ ဓားဖြင့်ခုတ်ကြကြောင်း အတိအကျပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့် သက်သေထူပြောဆိုသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်မျိုး မြောင်မြို့နယ် ဆင်ခေါင်းတောင်အနီး ကျေးရွာများ၌လည်း ရှိသည်။ ပဲခူးတိုင်းအတွင်း တောင်ငူ၌လည်း ဘုန်း တော်ကြီးတပါး ပန်းအိုးအတွင်းမြှုပ်ထားသော ပစ္စည်းတဝက် ပေးရဖူး သည်အထိ ဖြစ်ဖူးချက် ရှိသည်။ ဤအကြောင်း ကိုယ်တွေ့ကိုယ်မြင် ဖြစ်လိုလျှင် သုတေသနပြုကြရန် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၀

လူတစ်ဦးသေပြီး နှစ်ဦးဝင်စားမှုမှာလည်း အများအပြားပင် ရှိသည်။ မြန်မာပြည်အတွင်း သင့်တင့်သော စပ်စုသူများအဝန်းအဝိုင်း၌ ဤသို့သောစကားကို ကျယ်ကျယ်ကလေး ပြောကြည့်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ထိုသူထံမှထွက်လာ၊ အခြားသူထံမှထွက်လာဖြင့် ဤသို့သောစကား အလျှံပယ်ကြားရမည်မှာ မလွဲမချ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအကြောင်း များကို တင်ပြခြင်းဖြင့် ရှည်လျားမှုသာ အဖတ်တင်ဖွယ်ရှိ၍ မယုံနိုင် လျှင် ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်းဖို့သာ ညွှန်းခဲ့ရမည်။

ဤအဖြစ်အတွင်း၌ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ပွားမှုတစ်ခုကိုကား တင်ပြရမည်။ ဤအဖြစ်မှာ စာရေးသူနှင့်မိတ်ဆွေများ အဝန်းအဝိုင်း အတွက် ရှားရှားပါးပါးအဖြစ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ လူဝင်စား မိခင်ဝမ်း ရောက်ပြီးနောက်မှ ဝင်စားမည့်သူသေဆုံးမှုဖြစ်သည်။

ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာ၌ ဖြစ်သည်။ အချိန်မှာ အင်္ဂလိပ်အပြေး ဂျပန်အဝင် အုပ်ချုပ်မှုလျော့ရဲချိန် ဖြစ်သည်။ ခေါင်းကွဲရွာ၌ နံနက်စောစော ဓားပြများ ဝင်တိုက်ကြသည်။ ဓားပြများ၌ ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ ပါသော်လည်း ကျွမ်းကျင်စွာပစ်တတ်ကြဟန် မတူ။ ရွာအုပ်သူကြီး၏ နှစ်လုံးပြုးသေနတ်ဖြင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုကို အနိုင် ရအောင် မတိုက်နိုင်ကြ။ တိုက်ပွဲ၌ ဓားပြဗိုလ် ကျဆုံးသည်။ ကျန်ဓားပြ များက ရွာကိုမီးရှို့၍ ကစဉ့်ကလျား ထွက် ပြေးကြသည်။ မီးငြိမ်းသူငြိမ်း၊ ထွက်ပြေးသူဓားပြနောက် လိုက်သူလိုက်ဖြင့် မီးကိုလည်းနိုင်ပြီ၊ ဓားပြ အများအပြားကို သေစေခါ အနိုင်ရကြသည်။ နံနက်ကိုးနာရီထိုးသောအခါ အကြွင်းအကျန်ကို တောနင်းရှာဖွေနေကြသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၁

ထိုအချိန်၌ ရွာမှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးတယောက်သည် အခင်း အေးပြီဖြစ်၍ အဖော်များနှင့် ရေကန်ရှိရာသို့ ရွာမှရေခပ်ထွက်ခဲ့သည်။ လမ်း၌ ဓားပြဗိုလ်အလောင်းကို တွေ့ရှိရာ ထိုအမျိုးသမီးက ရဲဝံ့စွာပင် ဓားပြဗိုလ်အလောင်းကို ခြေဖြင့်သွားကန်ခဲ့သည်။

နောင်အခါ ထိုအမျိုးသမီး မီးဖွား၍ ကလေးကြီးမြင့်လာသော အခါ ကလေးက ပြောဆိုသည်၊ သူ့ဓားပြဗိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သည်။ အခြားရွာများ၌ ဓားပြတိုက်သံ၊ ဓားပြလိုက်သံများကိုလည်း ဤကလေးသည် ကြောက်ရွံ့နေခဲ့သည်။ ဤကလေး ဆယ့်လေးငါးနှစ်အရွယ်ရောက်၍ ကိုရင်ဝတ်သောအခါ ဤကိုရင်၏ ဦးလေးဘုန်းကြီးသည် ကိုရင်ဓားပြဘဝက မွေးရပ်ရွာအနီးတောကျောင်း၌ ကိုရင်၏ ဓားပြဘဝက တော်ခဲ့သော အစ်ကိုအရင်းကို ကပ္ပိယပြုလျက် နေထိုင်ခဲ့သည်။

တနေ့၌ ကိုရင်နှင့်မိခင်တို့သည် ဤတောကျောင်း ရောက်သွားခဲ့ကြသည်။ ဖြစ်ရပ်များကို ပြောဆိုကြပြီး၊ ကပ္ပိယဒကာကြီးက ကိုရင်ကို ဓားပြဘဝက ဖခင်ကြီးထံ ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ကပ္ပိယကြီးသည် စမ်းသပ်လိုသဖြင့် ကျင်ငယ်စွန့်ဟန်ပြုခါ မယောင်မလည်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်သွားနေရာမှ နောက်ချန်ခါ ကိုရင်ကို ရှေ့မှသွားစေခဲ့သည်။ ကိုရင်လည်း တခါတခေါက်မျှ မရောက်ဘူးသောရွာသို့ ချောမောစွာ သွားနိုင်ရုံမျှမက ရွာ၏ အကွေ့အကောက်လမ်းများကိုပင် အမှားအယွင်းမရှိ အိမ်အရောက်သွားခဲ့သည်။ ဖခင်ကြီးကိုတွေ့သောအခါ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ငိုပွဲဆင်ကြသည်။ ဖခင်ကြီးကလည်း လိုသည်ကိုယူရန် ပြောခဲ့သည်။ ဓားပြဘဝက

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၂

ဒိုင်ယာရီဘုတ်အုပ် တခုမျှသာ ယူခဲ့ပြီး ဓားပြဘဝက သူများမသိအောင် သိုဝှက်ထားခဲ့သော ပစ္စည်းအချို့ကိုပင် ပြောဆိုထားခဲ့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်များသည် ကိုယ်တိုင်လေ့လာနိုင်သော အဖြစ် အပျက်မှန်များ ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်များကို ကြည့်လျှင် လူဝင်စား ဟူသည် သေပြီးသူတဦးဦးက လာရောက်ဝင်စားသည်ဟူသော အနက် အဓိပ္ပါယ် အပျောက်ပျက်ခံရမည် ဖြစ်သည်။

မသေဘဲ ဝင်စားမှု။ သေပြီး နှစ်ယောက်ဝင်စားမှု။ သေသူမှာ ဤမှာဘက် လူအဖြစ်ရောက်ပြီးမှဖြစ်မှု။ ဤအမှုများသည် ကျီးမဲအများ ထဲမှ ကျီးဖြူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကျီးများ အမဲချည်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ရန် ကျီးဖြူအများကိုပြရန် မလို၊ ကျီးဖြူတစ်ကောင်မျှ ပြရုံဖြင့် လုံလောက်သည်ဟူသော အနောက်တိုင်းတက္ကသိုလ်တခုမှ ပါမောက္ခ တဦး ပြောစကားအတိုင်း ပြောရလျှင် ကျီးဖြူများမှာ အများအပြား ဖြစ်နေသည်။

လူဝင်စားမှု၌ သေသူများက လာရောက်ဝင်စားသည်ဟု ထင်မှတ်ဖွယ်အများအပြားကို၊ ဤသို့ ထင်မှတ်ဖွယ်မရှိကြောင်း သိနိုင်ရန် ဝင်စားမည့်သူ မရှိဘဲ၊ လူဝင်စားအများအပြားက သက်သေခံပြနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသက်သေခံချက်များအရ လူဝင်စားသည် လူဝင်စားဟု ဆိုရသော်လည်း အကယ်ဝင်စားခြင်းမရှိသော လူဝင်စားဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၃

လူဝင်စားကို အမှန်အကန်ကျအောင်ခေါ်လျင် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’-ဟူ၍သာ ဖြစ်မည်။ ဝင်စားခံရသူ၌ ဝင်စားခံရသူ မဟုတ်ဘဲ ဘယ်အရာဟုမသိသော အရာတခု ဝင်စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘယ်အရာဟုမသိသည်ကို အမည်တပ်ပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ အဝင်စားခံရခြင်းကိုသာ အမည်တပ်ပြောဆိုသောအနေဖြင့် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’-ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ပင် လူဝင်စားသည် လူဝင်စားမဟုတ်ဘဲ ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’သာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’သည် လူဝင်စားလောက် သိလွယ်မြင်လွယ်မှုမရှိ ဖြစ်သွားသည်။ လူဝင်စားသည် ဝင်စားသည်မှာ လူဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်မခက်၊ ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’မှာ ဝင်စားသူမှာ ‘သူမဟုတ်သူ’-ဟူ၍ ဖြစ်သောကြောင့် ‘သူမဟုတ်သူ’မှာလည်း အများအပြား ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’သည် ဝင်စားသူ ဘယ်သူဖြစ်သနည်းဟု ပြဿနာတက်သည်။

ဤစာ၌ ဤပြဿနာကိုဖြေရန် တာဝန် တကယ်မရှိ။ ထို့ကြောင့် အားစိုက်ခွန်စိုက်ပြု၍ ဤပြဿနာကို မဖြေလို။ တာဝန်ရှိသူများကသာ အတိအကျဖြေဆိုလိမ့်မည် ဟုသာ ဖြေလိုသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဤပြဿနာ၏အဖြေအဖြစ် မြင်ထားခြင်းမရှိသလော-ဆိုလျှင်ကား မှားသည်ဖြစ်စေ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ ‘ရှိသည်’-ဟုပင် ဖြေရမည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၄

လောက၌ စုန်းနတ်တစ္ဆေဆိုသောအရာများ ပူးဝင်သည်- ဆိုသည်များကို လူတိုင်းနီးပါး တွေ့ဖူးကြမည်။ ပူးဝင်မှုသည် အပူးအဝင် ခံရသူ၌ ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အပူးဝင်ခံရသူသည် ဤသို့ အပူးဝင် ခံရချိန်၌ အပူးဝင်ခံရသူ မဟုတ်တော့ဘဲ အပူးဝင်ခံရသူအပြင် နောက် တယောက် ဖြစ်နေရသည်။ အပူးဝင်ခံရသူသည် ပူးဝင်သူ၏ဘဝ၊ ဓလေ့၊ အခြေအနေကို ဘယ်မှာမှ သင်ကြားမှတ်သား လေ့ကျင့်ထားရသည်မရှိဘဲ ချောမောစွာ ပြောပြ၊ ပြုမူနေနိုင်သည်။ ဥပမာ မြန်မာပြည်၌ ရွှေဖျဉ်း ငယ်နတ် ပူးမည်ဆိုလျှင် ရွှေဖျဉ်းငယ်သည် သူ့အကြောင်းကို ခရာစေ့တွင်း ကျ မေးသမျှပြောမည် ဖြစ်သည်။

အိပ်မွေချခံရသူဖြစ်စေ၊ အမှောင့်ပယောဂ အသွင်းခံ ပူးခံရသူ ဖြစ်စေ၊ အကြောင်းတခုခုဖြင့် အမှောင့်လိုင်းကဲ့သို့သော တစ်ခုခုသော လိုင်းအတွင်း ရောက်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူဦးနှောက်၌ မျက်စိစသော ကိုယ်ပိုင်အာရုံခံ အင်္ဂါများမှရသော အာရုံအပြင် စိတ်လိုင်းတခုခု အရိုက် ခတ်ခံရခါ မိမိဦးနှောက်ဖြင့် ဖမ်းယူမိနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ချုပ်၍ ပြောရမည်။

ဤအဖြေသည် ဤစာ၏ ပဓာနစကားမဟုတ်ဟု မှတ်ယူကြစေ လိုသည်။

ဤစာ၏ ပဓာနစကားသည် လူဝင်စားဖြင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ မကောက်ယူနိုင်ကြောင်း၊ ရှေ့နောက်ဘဝ၏ သဲလွန်စအပြုခံရသော လူဝင်စားကို သုံးသပ်ပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၅

လူဝင်စားသုံးသပ်ချက် ဤမျှဖြင့် နိဂုံးချုပ်မည်။ လူဝင်စားများ လူတကာယ်ဝင်စားခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို အမေရိကန်ဟားဘတ်တက္ကသိုလ် စိတ္တဗေဒ ပါမောက္ခဝီလျံဂျိမ်း ပြောဆိုသောစကားဖြင့်ပင် ပြန်ပြောရမည်။ ‘ကျီးအားလုံး မဲတယ်ဆိုတဲ့နိယာမ ချေဖျက်ဖို့ ကျီးများအားလုံး မမဲကြောင်း ကြိုးစားနေဖို့မလို၊ ကျီးဖြူတကောင်သာ ရအောင် ရှာဖို့ လိုတယ်’ ဆိုသကဲ့သို့ပင် လူဝင်စားအားလုံးကို နောက်ဘဝမှလူများ ဝင်စားမှုမဟုတ်ကြောင်း ကြိုးစားပြရန်မှာ မလိုသော အရာ ဖြစ်သည်။

၁၀။ သေရွာပြန်သုံးသပ်ချက်

သေရွာပြန်သည်လည်း ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်ယူဆမှု၏ သဲလွန်စ ဖြစ်သည်။ သေရွာပြန်သည် လူ့လောက၌ အမှန်တကယ်ရှိသော အရာ ဖြစ် သည်။ ရှေးပဝေသဏီကလည်း ရှိသည်၊ ယခုလည်း ရှိသည်။ ဤဒေသ ဤလူမျိုး၌လည်း ရှိသည်၊ အခြားဒေသ အခြားလူမျိုးတို့၌ လည်း ရှိကြသည်။

သေရွာပြန်သည် မသုံးသပ်သင့်သော အချက်ငါးချက်မှ တချက် ချက်ဖြင့် သုံးသပ်မည်ဆိုလျှင် ရှေ့နောက်ဘဝနှင့် ဆက်နွှယ်နေသည်ဟု မလွဲမသွေ သိမြင်ရမည် ဖြစ်သည်။ မသုံးသပ်သင့်သော အချက်ငါးချက် မှာ ယုံ၊ကြိုက်၊ကြား၊ကြံ၊တွေ့ များပင် ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ငါးချက် ကိုလွှတ်၍ သုံးသပ်လျှင် သေရွာပြန်သည် ရှေ့နောက်ဘဝနှင့် သက်ဆိုင် လိမ့်မည် မဟုတ်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၆

သေရွာပြန်ဟူသည် မသေမီ မျောသွားခြင်းများဖြစ်ပြီး၊ အသက် ၅၂ နှစ်သို့မဟုတ် နှလုံးခုန်မှုများ ရပ်သွားပြီးနောက် မျောရာမှ သေသည့် အဖြစ် ရောက်မသွားဘဲ ပြန်လည်အသက်ရှူလာသူကို ဆိုလိုသည်။ သေရွာပြန်၏ အဖြစ်အပျက်မှာ မျောသွားသူက မျောသွားစဉ် ဖြစ်ပျက် သိရှိသည်ကို ပြောပြချက်များ ဖြစ်သည်။

သေရွာပြန်၏ဇာတ်လမ်းများသည် နိုင်ငံတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်း၊ ဘာသာတိုင်း ရှိကြသည်။ ငယ်စဉ်က ယုဝတီဂျင်းဖောမယ်ရေးသော မချမ်းဘောမြို့နယ် နမ့်ခမ်းရွာမှ ကျေးရွာလူကြီး အကီးဝါးဖုန်၏ သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းကို ဖတ်ရသည်။ ဤသေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသည်မှာ အကီးဝါးဖုန်ကို ယုဝတီဂျင်းဖောမယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် မတွေ့ရဘဲ ခရစ်ယာန်ဘာသာအဖြစ် တွေ့ရ၍ အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေရပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ အကီးဝါးဖုန်ကလည်း တဘက်မှ ဖြစ်စေချင်ချက်ကို အားတုံ့အားနာသဘောနှင့် ‘ခင်ဗျားတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာက အလျင်လာလျင် ခင်ဗျားတို့ ဗုဒ္ဓကို ကျနော်တို့ အလျင်ရှိခိုးမှာပဲ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ အခု ခရစ်တော်က ကျနော်တို့ဆီ အလျင်လာ၍ ခရစ်တော်ကို ရှိခိုးရကြောင်း ပြောပြရာမှ ခရစ်တော်နှင့် တွေ့ပုံအကြောင်း ဖော်ပြရန် ဖြစ်သည်။

တနေ့၌ အကီးဝါးဖုန် အပြင်းဖျားပြီး မေ့မျောသွားသည်။ ဤသို့ ဖြစ်စဉ်၌ အကီးဝါးဖုန်၏ခံစားချက်၌ မီးခိုးမှောင်လုံးကြီးအတွင်း သက်ဆင်းကျရောက် နေရပုံမျိုး၊ အားငယ်စရာအခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဤအချိန်၌ အဝတ်ဖြူဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကို သူတွေ့သည်။ ထိုသူက

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၇

သူ့အား ဤအခြေအနေဆိုးက လွတ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အင်္ဂါဝါးဖုန်သည် သတိရသောအခါ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုတွေ့လျင် ကိုးကွယ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ မကြာမီပင် ဤနယ်၌ ခရစ်ယာန် သာသနာပြုများ ရောက်လာပြီး အဝတ်ဖြူနှင့် ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးကို တွေ့ရှိကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

တချိန်ကလည်း ရွာတရွာ၌ လူရွယ်နှစ်ဦး တောထဲမှာ မြေများ တူးနေကြစဉ် လူရွယ်တစ်ယောက်မှာ မြေတောင်းကို လှည်းပေါ်တင်ရန် ချီမရာ မြေတောင်းနှင့်အတူ လဲကျမေ့မျောခဲ့သည်။ ကျန်သောအဖော် လူရွယ်သည် ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဘာဖြစ်သလဲ-ပြာပြာသလဲ မေးသော်လည်း အဖြေမရဖြစ်၍၊ တတ်သမျှမှတ်သမျှ နှိပ်နယ်ပြုစုပေးနေရသည်။ လဲကျသူမှာ အတန်ကြာသည်အထိ လုံးဝ မလှုပ်မရှား ရှိနေခဲ့သည်။

ဤအချိန်၌ လဲကျသူဖြစ်နေသည်မှာ သရက်ပင်များ အများ အပြား ပေါက်ရောက်နေသော တောအုပ်ကြီးတခုအတွင်း တစ်ယောက် တည်း အေးဆေးစွာ လျှောက်သွားနေခဲ့သည်။ တောအုပ်ကြီးသည် သာ ယာပျော်မွေ့ဖွယ် ဖြစ်သည်။ ဤတောအုပ်အတွင်းမှာပင် နေတော့ဖို့ စိတ်ဖြစ်နေသည်။ နေတော့မလား-ဟု ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်မှုပြုရန် မေးခွန်း မေးကြည့်သောအခါ အိမ်ကသား မယားတွေရှိသေးတာပဲ-ဟူသောအဖြေ ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် မနေတော့ဘူး-ဟု ဆုံးဖြတ်ခါ နောက်ကြောင်း ပြန်လာခဲ့ရသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤအခါ၌ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ဖြိုင်ဖြိုင်ကျလာခါ လဲကျသူမှာ သတိရလာသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၈

ထိုရွာ၌ပင် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းတခုမှာ အမျိုးသမီးတဦး ရောဂါတခုဖြင့် မေ့မျောသွားခဲ့သည်။ ဤသို့ မေ့မျောချိန်၌ အမျိုးသမီးမှာ တနေရာသို့ ရောက်သွားသည်။ ဤနေရာ၌ မဏ္ဍပ်ပေါင်းများစွာဖြင့် ပျော်ရွှင်နေကြပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ တချိန်က သေခဲ့ပြီဖြစ်သော သူ့ဘကြီး မဏ္ဍပ် ဖြစ်နေသည်။ ဤမဏ္ဍပ် အတွင်းဝင်ရန် ပြောကြသော်လည်း သူက မဝင်ဘဲရှိခဲ့သည်။ မဏ္ဍပ်အကာကြားမှ သူ့ဘကြီးကို ချောင်း မြောင်းကြည့်ရှုခဲ့သည်။ အိမ်ပြန်ဦးမှဖြစ်မှာ-ဟု ခွဲခွါလာခဲ့သည်။ ဤ အခါမှ မေ့မျောသွားသူ သတိရလာသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုရွာမှာပင် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း နောက်တခုလည်း ရှိပြန်သေး သည်။ ဇာတ်လမ်းမှာ အမျိုးသားတဦး ရောဂါဖြင့် မေ့မျောသွားခဲ့သည်။ ဤသို့မျောနေစဉ်၌ အမျိုးသားမှာ တစ္ဆေတယောက်က အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်သည်ကို ခံနေရသည်။ အမျိုးသားကလည်း ဆွဲခေါ်မှုကို ရုန်းကန် ငြင်းဆန်နေသည်။ နောက်ဆုံး ဆွဲခေါ်သူနှင့် နားပမ်းချကြသည့်အဖြစ် ရောက်သည်။ ဆွဲခေါ်သူမှာ အောက်မှကျခါ အနိုင်ရပြီး၊ အိမ်ပြန်လာခဲ့ရ သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှ မေ့မျောသူ သတိရသည်။

ထိုရွာ၌ပင် ရဟန်းဒကာမကြီး၊ ဘုန်းကြီးမယ်တော်ဖြစ်သော အမျိုးသမီးကြီးတယောက်လည်း နာဖျားမကျန်းဖြစ်ပြီး၊ သေငယ်ဇောနှင့် မျောသွားခဲ့သည်။ ဤသို့မျောသွားချိန်၌ အမျိုးသမီးကြီးမှာ နတ်ပြည်မှ နတ်ရထားများက သူ့အား လာခေါ်နေသည်ကို တွေ့ကြုံနေရသည်။ ထိုနတ်ရထားများသည် ကောင်းကင်၌ တည်နေသည်။ သူ့လာခေါ်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၆၉

ကြောင်းလည်း ပြောကြသည်။ သူက မလိုက်လိုသေးကြောင်း နောင်မှပဲ လိုက်မည့်အကြောင်း ပြန်ပြောရသည်။ ဤအခါမှ နတ်ရထားများ ပြန် လှည့်သွားကြသည်။ နတ်ရထားများပြန်သွားမှ သတိရသည်ဟူ၍ ဖြစ် သည်။

ဤကဲ့သို့သော သေရွာပြန်အဖြစ်များသည် မြန်မာပြည်၌ ဒုနှင့်ဒေး ဖြစ်သည်။ အခြားနိုင်ငံများ၌လည်း ဒုနှင့်ဒေးပင် ဖြစ်ဟန်ရှိ သည်။ သေရွာပြန်များ ဖြစ်ပျက်သော အဖြစ်အပျက်များမှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေတစုံတရာ မရှိသော အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ ပျော့နေချိန်၌ အသက်ရှူမှု၊ သွေးခုန်မှုများ မမှန် သည့်အလျောက် ဦးနှောက်ကလိုအပ်သော ဓာတ်ပစ္စည်းများ လိုသလို မရဖြစ်ပြီး၊ ဦးနှောက်က သူလုပ်ချင်သလို အလုပ်များလုပ်သွားခြင်း ဟုသာ မှတ်ယူထိုက်သည်။

ဦးနှောက်သည် ဤသို့ဖြစ်တတ်မှုသာဘာဝလည်း ရှိသည်။ အောက်စီဂျင်ဓာတ် အပြည့်အဝမရလျင်ဖြစ်စေ၊ အရက်၊ ဘိန်း၊ ဆေး ခြောက်၊ယာမ ကဲ့သို့သော ဓာတ်ပစ္စည်းတခုခု၏ အဆိပ်သင့်သောအခါ ၌ဖြစ်စေ၊ ဦးနှောက်သည် ရှေးအခါက သိုမှီးထားဘူးသော အချက်အ လက်များကို ပုံသစ်အမျိုးမျိုးဖြစ်အောင် သူစပ်ချင်သလို စပ်သွားမြဲဖြစ် သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၀

သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများသည် တဒေသနှင့်တဒေသ မတူကွဲပြား ခြားနားကြသည်။ မြန်မာတို့၏ သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း၊ ဣန္ဒိယ သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း၊ ဥရောပ၊အမေရိက သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ တခုနှင့်တခု မတူကွဲပြား ခြားနားကြခြင်းသည် တကယ် သေ ရွာမှပြန်လာသူတို့၏ ဇာတ်လမ်းမဟုတ်ဘဲ သူတို့ရင်ထဲရှိ သေရွာမှ သာ ပြန်လာသူတို့၏ဇာတ်လမ်းဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်မှာ ထင်ရှားသော အချက် ဖြစ်သည်။

ရဝမ် အင်္ဂါးဝါးဖုန်က အမှောင်မီးခိုးထဲ တိုးရသည်၊ မြန်မာ ဦးဘရှင်းက တစ္ဆေနှင့် လုံးရသည်၊ ကုလားက ယမဒု အခေါ်ခံရသည်၊ အနောက်တိုင်းသား များက လိုဏ်ခေါင်းထဲဝင်ရသည်၊ ဤအဖြစ်များမှာ အောက်စီဂျင် လျော့ပါးစဉ် ဖြစ်ပေါ်မှုများပင် ဖြစ်သည်။

ရဝမ်အင်္ဂါးဝါးဖုန်က လူဖြူကယ်မမှု ခံရသည်၊ မြန်မာ ဦးဘရှင်း က အိမ်ပြန်စရာ ရှိသေးသည်၊ ဟိန္ဒူကုလားက ယမဒုမမြင်အောင် ပုန်းနိုင်ခဲ့သည်၊ အနောက်တိုင်းသားများက အလင်းရောင်ရှင်နှင့် တွေ့ရ သည်။ ဤဖြစ်ရပ်များသည် အောက်စီဂျင်ပြတ်လတ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ရာ၌၊ ဆင်းရဲဖြစ်လျှင်ဖြစ်သော ဆင်းရဲပြတ်တောက်ပြီး ဖြေဖျော်သောကိရိယာ က အလိုအလျောက် အလုပ်လုပ်မှုကို ဦးနှောက်ကလုပ်သည်။ ဤအဖြစ် များမှာ ဤသို့အလုပ်ခံရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၁

တရားထိုင်ရာ၌ပေါ်သောဝေဒနာနှင့် ဝေဒနာငြိမ်းမှုလည်း ဤအတိုင်း ဖြစ်သည်။ လူဦးနှောက်သည် သိပ်ဆင်းရဲလာလျှင် သိပ်ဆင်းရဲမှုကို ပျောက်ပျက်စေသော ဖျော်ဖြေမှုကိုပြုသော အစိတ်အပိုင်း မုချပါဝင်သည်။ တရားထိုင်ရာ၌ အရှူအထုတ်ကို ပြုသူများသည် သဘာဝအလျောက် ချိန်ကိုက်ရှူထုတ်မှုကို သဘာဝမကျအောင် လူက အရှူအထုတ်ပြုမိကြပြီး၊ အောက်စီဂျင်နှင့် ကာဘွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်များ သဘာဝမကျဖြစ်ခါ များစွာဆင်းရဲမှုများ ဖြစ်ပွားကြရသည်။ ဤဆင်းရဲကို များစွာအောင့်အည်းသောအခါ ဆင်းရဲမှုများကို ဖျော်ဖြေမှုများ သက်ရောက်လာရသည်။

သေရွာပြန်များလည်း ဤသို့သာဖြစ်သည်။ တဦးနှင့်တဦး ပုံစံမတူ ကြသည်ကိုကား ----မထောင်သာ။ မတူနိုင်ခြင်းအကြောင်းသည် များလှသည်။

ထို့ကြောင့် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းသည် တကယ် သေရာမှပြန်လာသူတို့၏ တကယ်သေရွာဇာတ်လမ်းများဟု မမှတ်ထင်ကြဘဲ သေရွာပြန်ဆိုသူတို့၏ အာရုံထင်မှုဖြစ်သော သေရွာပြန်သူများ၏ ဇာတ်လမ်းများဟုသာ မှတ်သားသင့်ကြသည်။

သေရွာသည် လူတို့မစဉ်းစားအပ်သောအရာ ဖြစ်သည်။ သေ-ဟူသော စကားသည်ပင် လူ၏နိဂုံး အဓိပ္ပါယ်ရှိသောစကား ဖြစ်သည်။ သေ-ဟူသော ကြိယာသည် သေသူကတ္တားဖြစ်သောလူ၏ မရှိ၊ ကုန်ဆုံး၊

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၂

နိဂုံးချုပ်ခြင်း အနက်ဟောစကား ဖြစ်၍ သေပြီးနောက် သေရွာဖြစ်သော တနေရာရောက်ဆိုသော အဖြစ်သည် ကတ္တားမရှိဘဲ၊ ဝါကျတစ်ခု တည်ဆောက်နေခြင်းဖြစ်၍ စိတ္တဇမျှ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သေရွာသည် လူတို့၏စိတ္တဇသာ ဖြစ်သည်။

သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း၌ တပ်စွန်းမိလျင်လည်း စိတ္တဇအဝင်ခံရ ဖွယ် ရှိသည်။ စိတ္တဇအဝင်ခံရလျင် အမှန်မြင်မှု၊ တွေးမှု၊ လုပ်ကိုင်၊ နေထိုင် မှုစသော သမ္မာတရားများနှင့် လွဲချော်ပြီး၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲ အလျားမှောက် လဲကျမည်။ ထို့ကြောင့် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများနှင့်စပ်၍ ပြခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း မှန်ကန်စွာ တန်ဖိုးဖြတ်နိုင်ရန် လိုအပ်လှသည်။

ကိုယ်တိုင် သေရွာမှပြန်ခဲ့ရမှုဖြစ်သည် ဖြစ်စေ၊ သေရွာပြန်ခဲ့ရသူ များကို ကြည့်ပြီး ဖြစ်မှာပဲဟု ကြံဆမိသည်ဖြစ်စေ၊ သေရွာဟူသည် အမှန်ရှိသတဲ့-ဟု ကြားရဖူးသည်ဖြစ်စေ၊ သေရွာကို ကြိုက်နေသည်ဖြစ် စေ၊ သေရွာကို ယုံနေသည် ဖြစ်စေ၊ ဤအချက်ငါးချက်တို့ သေရွာနှင့်စပ် ပြီး ဖြစ်ပျက်သည်ကို ခံနေရလျင် ငါ့မှာ စိတ္တဇဝင်နေပါပြီကော-ဟု အဆောတလျင် သိကြရန် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် သေရွာနှင့်စပ်၍ လုံးဝမပြော၊ ပြောလာသူ ကိုပင် ‘နော၊ နပစ’-စကားတို့ဖြင့် လုံးဝမြစ်တားသူ ဖြစ်သည်။ ဆရာ တပည့်များသည် ဆရာစကား နားထောင်အပ်သည်။ ဆရာစကား နား မထောင်၊ အမှားတစ်ထောင်နှင့် တိုးကြမည် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ မဖြစ်ကြရ လေအောင် သေရွာပြန်ဇာတ် တန်ဖိုးဖြတ်တတ်ရန် ကြိုးစားကြစေ သ တည်း။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၃

၁၁။ သေခါနီး နိမိတ်ထင်မှု သုံးသပ်ချက်

သေခါနီးနိမိတ်များသည် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများနှင့် ထပ်တူပင်၊ အာရုံထင်မှုများသာ ဖြစ်သည်။ ဤအာရုံထင်မှုများလည်း အမှန်အရှိများကို ထင်ခြင်းထက် ထင်သူ၏စိတ်မှာရှိသော အရာများကိုသာ ထင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သေခါနီးရောက်လျက် အခြေအနေတရပ်ရပ်ကြောင့် ပြန်လည်ကောင်းမွန်သွားခါ မသေဘဲဖြစ်သွားသူသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သေခါနီးသူနှင့် သေရွာပြန်တို့၏ အာရုံထင်မှုသည် ထူးမခြားနားပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းသည် ရှေးပဝေသဏီဖြစ်သော ဋီကာ၊အဋ္ဌကထာပါဠိများ၌ အများအပြား တွေ့ရှိရသည်။ ယခုခေတ်၌လည်း မကြားချင်အဆုံး တွေ့ရှိနေရသည်။ အရှေ့တိုင်းသူတို့ သေခါနီးအာရုံနှင့် အနောက်တိုင်းသူတို့ သေခါနီးအာရုံများ ခြားနားမှုအတွက်လည်း နားလည်နိုင်လောက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာ၌ ဤသို့ အာရုံထင်မှုများကို စုတိစိတ်၏ အာရုံ ဖြစ်သော ကံ သို့မဟုတ် ကမ္မနိမိတ်နှင့် ဂတိနိမိတ်များထင်ခြင်းဟု မှတ်သားလိုကြသည်။ ဤအမှတ်အသားသည် မှားယွင်းမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒအယူအဆအရ စုတိသည် ဘဝနှင့်ထပ်တူညီသာ ဖြစ်သည်။ စုတိသာ ဤအာရုံများကိုယူမည် မဟုတ်၊ ဘဝင်လည်း ဤအာရုံများကိုယူမည် ဖြစ်သည်။ တသက်ပန် ဇောများစောပြီး ဘဝင်

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၄

ကျခါ ထိုဘဝင်သည် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်နှင့် ဂတိနိမိတ် အာရုံသုံးမျိုး တမျိုးမျိုး အာရုံပြုနေကျ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပဋိသန္ဓေ,ဘဝင်,စုတိကိစ္စတပ်ခိုက် စိတ်များသည် မနောဒွါရ တာဝန်ကို ယူကြရသောစိတ်များ ဖြစ်သည်။ မနောဒွါရသည် ဓမ္မာရုံများ ကို သိမြင်ရာ၌ သိမြင်ရေးဆိုင်ရာ အာရုံခံအင်္ဂါ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ပဋိသန္ဓေ,ဘဝင်,စုတိ ကိစ္စတပ်သော စိတ်များသည်လည်း အာရုံအားဖြင့် ဓမ္မာရုံများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မာရုံဖြစ်သော အာရုံခံအင်္ဂါကို ဓမ္မာရုံဖြစ်သော အာရုံခံအင်္ဂါဖြင့် သိရေးမှာ မျက်စိကို မျက်စိဖြင့် မြင်ရေး ပမာ ဖြစ်သည်။ မျက်စိဖြင့် မျက်စိကို မမြင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ,ဘဝင်,စုတိကိစ္စတပ်သော စိတ်များသည် သိရှိရန် မပေါ်လွင်သောစိတ် သို့မဟုတ် မသိစိတ်-ဟု ခေါ်ရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သောစိတ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်၏အာရုံသည်လည်း ထိုစိတ် အလား ဖြစ်သည်။ ထိုပဋိသန္ဓေ,ဘဝင်,စုတိကိစ္စတပ်သော စိတ်များ သည် မရှိသောစိတ်များ မဟုတ်ကြ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုစိတ်နှင့် ထိုစိတ်၏အာရုံများသည် မပေါ်လွင် မထင်ရှားကြ။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ် ၏အာရုံများကို အသိနည်းကြသည်။

ပဋိသန္ဓေ,ဘဝင်,စုတိစိတ်များသည် ကံ၏အကျိုး ဝိပါက်စိတ် များသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်များ၏ အာရုံများသည် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်နှင့် ဂတိနိမိတ်သုံးပါး တစ်ပါးပါးဖြစ်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၅

ဤ၌...

ကံအာရုံ-ဟူသည် ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး ပြုမူလှုပ်ရှားရာ၌ အားထည့်ပြုမူလှုပ်ရှားခဲ့မှု အာရုံများဖြစ်သည်။

ကမ္မနိမိတ်အာရုံ-ဟူသည် ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးကံများကို ပြုရာ၌ ထိုကံများပြုစဉ်ကတည်ရှိခဲ့သော အာရုံများ ဖြစ်သည်။ ကံ၏အာရုံဟူလို။ ကံကိုအာရုံပြုမှု၊ ကံ၏အာရုံကို ပြန်လည်အာရုံပြုမှုဟု ဆိုလိုသည်။

ဂတိနိမိတ်အာရုံ-ဟူသည် ကံပြုစဉ်က ထိုကံ၏အကျိုးတရားဖြစ်သော ကံအလားအလာအာရုံကို ပြန်လည်အာရုံပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂတိနိမိတ်ဟူသည် မိမိဖြစ်လတ္တံ့သည့် ငရဲအိုး၊ ငရဲထိန်း၊ ဥယျာဉ်၊ ဗိမာန်၊ ပဒေသာပင်များ မဟုတ်ကြောင်း အလေးအနက် မှတ်သားသင့်သည်။

ကံပြုစဉ်အခါက ဂတိထင်မြင်ချက် မရှိမဟုတ်၊ ရှိသည်သာ။ ကောင်းမှုပြု ရာ၌လည်း ဥယျာဉ်၊ ဗိမာန်၊ ပဒေသာပင်ကို ယား၍မြင်ရန် မရှိ။ အကယ်၍ ရှိသည်ပင်ထား၊ မကောင်းမှုပြုရာ၌ ငရဲအိုး၊ ငရဲထိန်း၊ ခွေးနက်ကြီးများကို ယား၍မမြင်။ ချောင်ချောင် စားရ၊ဝတ်ရ၊ ဂုဏ်အကျော်စောရမှုများကိုသာ ယား၍ မြင်လိုက မြင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကံ၊ကမ္မနိမိတ်၊ဂတိနိမိတ်အာရုံများဟူသည် ကံပြုစဉ်က ပြုနေပုံအာရုံ၊ ကံပြုစဉ်က ပြုရခြင်းအကြောင်း အာရုံ၊ ကံပြုစဉ်က ပြုရကျိုးအလား အလာထင်မြင်ချက် အာရုံ၊ ဤအာရုံများသာ ဖြစ်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၆

ဤအာရုံသုံးမျိုး တမျိုးမျိုးထင်မှုများသည် သေခါနီးမှထင်သည် မဟုတ်၊ အသက်ရှင်စဉ်ကပင် ထမင်းစားရေသောက်မက အသက်ရှူ သမျှလောက်ပင် ထင်နေသည်ဟု ပြောရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သေခါနီးအားနည်း၍ ဦးနှောက်ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် ပုံမှန်အမြင်မဟုတ် တော့ဘဲ အမြင်များမြင်ခြင်းကို ဂတိနိမိတ်အာရုံထင်သည်ဟု အမှတ်မှားခါ ဤသို့မြင်ခြင်းသည် တရားတော်နှင့် အံ့ကိုက်ဖြစ်သည်ဟု အယူမလွဲကြ ရန် ဖြစ်သည်။

သေခါနီးအာရုံမြင်မှုသည် တရားတော်နှင့် မည်သို့မျှဆက်စပ် ပတ်သက်မှု မရှိ။ ပကတိဦးနှောက်၏ အလုပ် ကောင်းစွာမလုပ်နိုင်တော့ ဘဲ လုပ်သွားရခြင်းကြောင့် အမှားမှားအယွင်းယွင်း ပုံထင်ခြင်းများသာ ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ် အဟုတ်အဟတ် အာရုံကိုထင်မြင်ခြင်းမဟုတ်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် သေခါနီးနိမိတ် အပ်ချည်မျှင်ဖြင့် ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝ ဆင်ကောင်ကို ချည်နှောင်ဖမ်းဆီးမှု မပြုအပ်ဟု အသိပေး တားမြစ်ရ မည်။

၁၂။ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ် သုံးသပ်ချက်

လောက၌ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ်များသည် ကာလမရွေး၊ ဒေသမရွေးလူအများအလည်၌ ထင်ရှားအောင် ပေါများလှသည်။ စုန်း, ကဝေနှင့် တစ္ဆေ,နတ် များကို အတိအကျသိသည်ဟူ၍ မရှိသော်လည်း

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၇

မသိသူဟူ၍လည်း မရှိသလောက် ဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်း၌လည်း စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေများ ရှိသည်။ အနောက်၏တိုင်း၌လည်း ရှိသည်။ ရှေးအခါကလည်း ရှိသည်။ ယခုအခါလည်း ရှိသည်။

စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ်များကို မမြင်ဘူးသော်မှပင် စုန်း,ကဝေ, တစ္ဆေ,နတ်ပူးသည်များကို တွေ့ဖူးပြီး စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ်များကို လက်ခံယုံကြည်ကြရသည်။ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေနှင့် နတ်များကား အဘယ် တို့နည်း၊ ဤပြဿနာကိုကား ဖြေရန် လက်ရှောင်ကြသည်။ ဖြေလောက် သောအသိများ မရှိသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

စုန်း,ကဝေကို ဤသူသည် အဘယ်ကြောင့် စုန်း,ကဝေဖြစ် သည်ဟု သိ မြင်ခြင်း မရှိကြ။ တစ္ဆေနှင့်နတ်ကိုလည်း အချိန်မရွေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး မြင်သာသည်အထိ ပြသ၍မရကြ။ ထို့ကြောင့် စုန်း,ကဝေ, တစ္ဆေနှင့် နတ်များကို လူများမသိကြဟု ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေနှင့် နတ်များသည် စိတ်ဖြစ်ပစ္စည်း များ ဖြစ်ကြသည်၊ လူအများတို့သိနေကြသော စုန်း,ကဝေနှင့် တစ္ဆေ,နတ် များသည် စိတ္တဇများသာ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

လူကို သတ်သတ်မှတ်မှတ်ပြုစား ဒုက္ခပေးတတ်သောပညာကို တတ်ကျွမ်းထားသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပညာသည်ဟူ၍ ဘယ်ကာလ၊ ဘယ်ဒေသမှာမျှ မရှိ။ လူဟူသမျှသည် သူလိုကိုယ်လိုနှင့် သူလိုကိုယ်လို ထက် အလျော့အပို အနည်းငယ်ရှိသူချည်းသာ ဖြစ်သည်။ ထင်္ဂါခြုံ

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၈

လေဟုန်စီးခါ မိုးမြင့်ပျံလွှား တိမ်ညွန့်စားနေသူ၊ ဦးခေါင်းချည်း လှိမ့်သွား
ခါ အိမ်အကြိုအကြား လူ့ကျင်ကြီးကို ရှာဖွေစားသောက်နေသူ၊ သူများကို
ခေါင်းကိုက်ဗိုက်နာ ဝေဒနာဆိုးဖြစ်အောင် ပြုသူဟူ၍ လူ့အလေ့၊ လူ့စွမ်း
ရည်နှင့် မစပ်သော အလေ့နှင့်စွမ်းရည်များ ပိုင်ဆိုင်သူများ အလျဉ်း
မရှိကြ။

သူလိုကိုယ်လိုနှင့် သူလိုကိုယ်လိုထက် အနည်းငယ် အလျော့အပို
ဖြင့် သူတပါးစိတ်များ ထိခိုက်မှု ပြုနိုင်ကြသူများကား ရှိနိုင်သည်။
စိတ်မှတဆင့် ကိုယ်အထိ ထိခိုက်မှုများလည်း ဖြစ်လိုက ဖြစ်နိုင်ခွင့်
ရှိသည်။ လူများသည် စုန်း၊ကဝေကို ဤသို့သိကြသည် မဟုတ်။

လူများသိသော စုန်း၊ကဝေသည် စုန်း၊ကဝေအပူးခံရသည်ဆိုသူ
ပါးစပ်မှ ပယောဂကပြောသော စုန်း၊ကဝေသာ ဖြစ်သည်။ ဤစုန်း၊
ကဝေသည် ပယောဂ အပူးဝင်ခံရသူ၏ ပါးစပ်ဖျားမှာသာရှိသော ထိုသူ
၏ စိတ္တဇပစ္စည်းသာ ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်၌ မည်သည့်စုန်း၊ကဝေက မည်သူ့ကို မည်သို့ပြုစား
လိုက်သည် ဆိုသည်မှာ ပြောမဆုံးသောစကား ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်
လည်း ထိုစုန်းနှင့် ထိုစုန်းပညာရပ်ဆိုင်ရာကို အသိငယ်သူများ အဝန်းအ
ဝိုင်း၌သာ အလေးအနက်ပြောဆိုကြပြီး၊ ဤအဝန်းအဝိုင်းအပြင်ဘက်၌
စကားပြောလောက်သော စကားအဖြစ်ပင် မရောက်။ စိတ္တဇရှိသူများ
သန့်သန့် ပြောရသောစကား ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၇၉

ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အကြောင်းအချက်တော့ ရှိသည်။ လူတိုင်း နှင့်တိုင်းတို့ ဆက်ဆံကြရာ၌ အလွန်စိတ်အားကြီးကြီးထား၍ အမှန်နှင့် အမှား နောက်ထားခါ ပြုမူပြောဆိုလေ့ရှိသူများ ရှိကြသည်။ သူတို့နှင့် ဆက်ဆံသူများသည် ပဋိပက္ခအသွင် ဆောင်ကြသောအခါ အထိအခိုက် ခံကြရသည်။ ဤအဖြစ်သည် စုန်းဖြစ်ပေါ်လာစေသောအဖြစ် ဖြစ်သည်။ အထိအခိုက်ခံရမှု အသွင်သဏ္ဌာန်မှာ စိတ်မျှမကဘဲ ခေါင်းကိုက် ဗိုက်နာ အစရှိသည်များဖြစ်သည်။ စိတ်ရောဂါများ ဟု သိမ်းကျုံးခေါ်မှ ပြည့်စုံ မည် ဖြစ်သည်။

ဗောဓိဉာဏ

ဗုဒ္ဓ၏လောကအမြင်မိတ်ဆက် နှင့် ရှေ့နောက်ဘဝအယူမှားသဲလွန်စများ

၈၀

[ဤစာကို ၂၀၀၃ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် မြောက်ဥက္ကလာမိုးပြာကျောင်းရှိ စာတိုစာစများကို မိမိရှင်းလင်းစဉ် ဆရာတော်ရေးသားမပြီးသေးသော အပိုင်းအစ တခုအဖြစ် တွေ့ရှိ၍ ဆရာတော်၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မိမိ ကွန်ပျူတာစာစီခဲခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာသည် ဆရာတော် ဗုဒ္ဓဓမ္မစစ်ကို အသိရောက်လို၍ ဗုဒ္ဓ(ဟော ကြားခဲ့သောဓမ္မများ)ထံ ချဉ်းကပ်အပြီး ပေါ်ထွက်လာသော အသိအမြင်ကို လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်း၃၀ကျော်က ရေးသားခဲ့သော မှတ်တမ်းဖြစ်ပါသည်။ ယခု လူ့အမြင် ဆုံး ဂုဏ်ရည်သိက္ခာကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ‘ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မဒဿန’ အဖြစ် မိတ်ဆွေများ ဖတ်ရှုလေ့လာ သုံးသပ်ဆွေးနွေးနိုင်ရန် ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဒဿနသင်တန်းသားများတွက် အသိမျှဝေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဥပါသကာ